MIES PAKENEE HERRAN LÄSNÄOLOSTA

(Man Running from the Presence of Lord)
65-0217 · Jeffersonville, Indiana, USA, 17.2.1965

1 Kumartakaamme päämme. Rakas Jumala, me olemme onnelliset tänä iltapäivänä tästä etuoikeudesta, joka meillä on kokoontua jälleen kerran yhteen. Ja Sinä yksi, Herra, tiedät kuinka sydämemme on kaivannut tätä hetkeä, kun me voimme seistä taas Sinun kansasi edessä ja tuoda tämän sanoman, jonka me tunnemme niin elintärkeänä, että se on niin pakottava tässä hetkessä. Ja Sinä olet nyt antanut meille nämä päivät, ja me rukoilemme, rakas Jumala, että Sinun armon kätesi olisi yllämme opastamaan meitä ja ohjaamaan meitä. Ja anna meille ne asiat, joista meillä on tarve, Herra, sillä meidän sydämemme kaipaavat tuntea Sinut paremmin.

2 Me näemme suuren elopellon, vaalenneena, kypsänä, ja tiedämme, että jyvä on valmis nyt tuota suurta puimisen aikaa varten. Rakas Jumala, me rukoilemme, että Sinä vetäisit kuoren pois ympäriltämme ja sallisit meidän levätä Pojan läsnäolossa nyt nämä muutamat seuraavat päivät ja kypsyä Jumalan Valtakuntaan.

3 Siunaa jokainen laulu, joka tullaan laulamaan; siunaa jokainen rukous; ja vastaa jokaiselle, jonka puolesta tullaan rukoilemaan, Herra. Pelasta kaikki kadonneet. Kutsu takaisin elävän Jumalan huoneeseen ja yhteyteen ne, jotka ovat harhailleet pois.

4 Me rukoilemme, Jumala, että Sinä parantaisit jokaisen sairaan henkilön, joka tulee kattomme alle. Suo se, Herra. Älköön keskuudessamme olko yhtään heikkoa henkilöä näiden kokousten lopulla.

5 Ja rakas Jumala, sitten meidän itsemme puolesta, meidän, jotka väitämme tässä hetkessä olevamme Seurakunta, Uloskutsuttu, ne ympäri maailman, jotka ovat tulleet ulos Babylonista, ollakseen osalliset tästä ihmeellisestä yhdessäolosta tässä viimeisessä päivässä. Me olemme totisesti nälkäisiä, Herra, ja tyhjennetyt kaikista maailman asioista, joista vain olemme tietoisia, Herra. Me olemme laskeneet syrjään jokaisen painon, joka niin helposti meitä kietoo, ja juoskaamme nyt tämä edessämme oleva kilpajuoksu kärsivällisyydellä. Suo se, Isä. Ja voikaamme olla täydempiä, voimakkaampia, parempia kristittyjä tämän kokouksen lopulla kuin

mitä olimme sisään tullessamme. Saakoon Jumala kaiken kunnian, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

6 Uskon, että tämä on suuri etuoikeus tänä iltana, jota olen odottanut jo jonkin aikaa. Yhtenä päivänä sanoin vaimolleni: "Tulen niin hermostuneeksi odotteessani päästä tabernaakkeliin." Minulla on tietenkin toisiakin ystäviä ympäri maailman, mutta tässä tabernaakkelissa täällä on jotakin. Minut otettiin tämän ympäristön tomusta, kun Jumala antoi minulle elämän täällä maan päällä, ja arvaan, että jos Hän viipyy, tulen haudatuksi jonnekin tänne. Kun Hän tulee, Hän tulee löytämään minut jostakin täältä.

7 Mutta näyttää kuin siinä olisi jotakin, kun alan ajatella Jeffersonvilleä. Tässä eräänä päivänä tunsin itseni niin yksinäiseksi; sanoin vaimolleni: "Minulla on koti-ikävä, enkä tiedä miksi minulla on koti-ikävä, ellei se johdu niistä ihmisistä, jotka rukoilevat puolestani." Minä sanoin: "Ainoa asia, jonka tiedän tehdä, on mennä takaisin ja pitää muutaman päivän kokoukset, nähdäksemme voisimmeko löytää jotakin Herralta, ehkä Hän haluaa meidän tietävän jotakin."

Ja tuo suuri, elintärkeä aihe, joka meillä on nyt edessämme, on *Avioliitto ja avioero*. Ja, jos on olemassa jokin kysymys, on oltava myös vastaus. Ei voi olla mitään kysymystä, ellei siihen ole vastausta. Ja, jos Herra suo, haluan yrittää puhua siitä sunnuntaiaamuna.

8 Ja sitten huomenillalla uskon, että tulemme olemaan täällä... mikä tuon koulun nimi olikaan? [Veli Neville sanoo: "Parkview."] Parkview auditoriossa. Mitä sanoit? ["Parkview Junior Korkeakoulu."] Parkview Junior Korkeakoulussa. Kuinka monet tietävät missä se on? No niin, uskon, että tullaan asettamaan tienviittoja, eikö niin veli Neville? Se on aivan tässä yläpuolella, noin kolme neljäsosa mailia täältä. Ja tulee olemaan tienviitat. Te käännytte pois tieltä. Se on mukava paikka, permanto on viettävästi kohotettu; ja siellä on pienet kääntyvät apupöydät tehdäksenne muistiinpanoja siitä, mitä haluatte kirjoittaa muistiin. Ja olen varma, että tulette nauttimaan siitä hieman enemmän, kuin ollessanne ahtaasti näissä kokouksissa täällä tabernaakkelissa. Siellä on paljon tilaa, paljon pysäköintitilaa.

9 No niin, uskon, että heillä oli joku pieni sääntö, jota meidän täytyi luvata noudattaa; se oli, että emme tule koulun alueelle ennen kuin noin puoli seitsemän. [Veli Neville sanoo: "Ei ennen puoli kuutta; ei tule olla siellä ennen puoli kuutta."] Ja mihin aikaan... ["Ovet avautuvat puoli

seitsemältä."] Uskon, että on hyvä ajatus meidän tulla vasta kello puoli seitsemän. Heillä on nyt toinenkin auditorio täällä kaupungissa, jossa on istumapaikat kuudelletuhannelle. Jos olemme todella hyviä, me ehkä, jonakin päivänä he voivat antaa sen käyttöömme suurta kokousta varten, ehkä joskus tänä kesänä, kun tulen takaisin meren takaa.

10 Ja uskon, että meillä on istumapaikat... Kuinka monille meillä on siellä istumapaikat? [Veli Neville sanoo: "Me voimme sijoittaa noin neljätuhatta."] Neljä tuhatta. Niinpä te näette, että meillä on paljon tilaa; ei tule olemaan mitään tungosta. Niinpä tulkaa puoli seitsemän. Ja sitten jokainen voi tulla sisään oikeaan aikaan, kaikki yhdessä. Ja olen varma, että teillä tulee olemaan hyvä istua. Se on kohotettu tällä tavalla, ja on paikat, joissa voitte kirjoittaa ja tehdä muistiinpanoja ja niin edelleen. Ja se alkaa, jos Herra suo...

11 Uskon, että nyt tänä iltana, koska tämä on keskiviikon rukouskokous ilta... Ja paikka on melkein täynnä, joten uskon, että meidän on parasta aloittaa huomenillalla siellä. Me vuokrasimme sen siinä toivossa, että jos meitä olisi tarpeeksi, niin että emme mahdu tänne, voisimme mennä sinne. Mutta uskon, että on parasta mennä sinne huomenillalla, eikö sinunkin mielestäsi veli Neville? Ja kuinka monen mielestä se on hyvä ajatus? Ja sitten teillä voi olla paljon tilaa. Se on jo vuokrattu; sen ovat maksaneet jotkut veljet täältä seurakunnasta. Se maksoi meille vain viisikymmentä dollaria illalta, mikä on hyvin... Toivoisin, että minulla kaikkialla olisi paikka, jossa niin monet voisivat istua viidelläkymmenellä dollarilla ilta, upouusi rakennus, hieno lava, ja...

12 Tietenkin oletan, että tulemme keräämään uhrit. Me emme halua noiden miesten itse maksavan sitä; me tulemme maksamaan sen heille takaisin. Mutta, kun olemme saaneet kulut peitettyä, silloin me lakkaamme keräämästä uhria. Me emme...

13 Jos kanssamme on täällä joitakin vieraita, niin olemme tehneet säännön, että emme koskaan kerjää tai painosta ihmisiltä rahaa. Me annamme kolehtilautasen kiertää, joka on vain... Se on uskonnollinen toimitus. Olemme yrittäneet monta kertaa olla tekemättä edes sitä, mutta se ei onnistu. Näettekö? Koska antaminen on osa uskontoamme. Se on osa velvollisuudestamme. Ei ole väliä onko se vain kymmenen senttiä tai onko se vain penni, se on kaikki...

14 Te voitte muistaa, kuinka Jeesus näki erään leskinaisen kulkevan ohitse yhtenä päivänä, ja kuinka rikkaat panivat paljon aarteistansa uhri-

kirstuun. Ja tämä leskinainen, jolla mahdollisesti oli mukanaan pari nälkäistä lasta, kulki ohitse ja antoi kaiken mitä hänellä oli, kolme penniä. Ja Jeesus sanoi: "Kuka antoi eniten?"

15 Jos minä olisin seissyt siellä, olisin sanonut: "Älä tee sitä, sisar! Me... Kuulehan, meillä on kyllä paljon rahaa!" Mutta Hän ei koskaan pysäyttänyt häntä. Näettekö? Hän tiesi, että Hänellä oli jotakin suurempaa häntä varten tien päässä. Niinpä te näette, että loppujen lopuksi hänellä oli koti kirkkaudessa, johon hän oli menossa. Eikä Jeesus koskaan pysäyttänyt häntä. Hän antoi hänen panna kolme penniään, koska se oli juuri se, mitä hän halusi tehdä. Hänen on täytynyt haluta tehdä se, hänellä oli lapsia, hän oli leski ja hänellä oli vain kolme penniä elämiseen. Hänen on täytynyt haluta tehdä se. Niinpä te näette, että kun ihmiset tahtovat antaa, teidän täytyy antaa heille tilaisuus tehdä niin.

16 Mutta ajattelen näitä ihmisiä, jotka sanovat: "Kuka antaa viisikymmentä dollaria? Kuului antaa kaksikymmentä dollaria?" Mielestäni se aliarvioi teidän älykkyytenne. Uskon ihmisten käsittävän, että tarvitaan rahaa kokousten järjestämiseen. En koskaan halunnut antaa asianhoitajieni tehdä sitä. Minä sanoin: "Milloin tahansa teidän täytyy tehdä se, silloin on aika minun palata takaisin tabernaakkeliin. Niinpä meidän ei tarvitse tehdä sitä." Mutta olen sitä mieltä, että meidän täytyy antaa uhrilautasen kiertää, voidaksemme tehdä siitä täydellisen uskonnollisen palvelustilaisuuden.

17 Ja niinpä he luultavasti antavat uhrilautasen kiertää jokaisena iltana, sanoen jotakin sen kaltaista kuin: "Nyt tulemme keräämään uhrin." Ja he antavat uhrilautasen kiertää, ja siinä kaikki.

18 Kullekin illalle, jos Herra suo, uskon Herran laskeneen sydämelleni hyvin ehdottoman sanoman Seurakuntaa varten. Olen ollut useita päiviä rukouksessa. Ja en halua mennä siihen nyt, mutta eräs suuri ilmiö tapahtui eräänä päivänä, jotakin mikä oli todella suurta. Ja olen hyvin halukas kertomaan siitä teille. Ja nyt, pääaihe, josta Billy sanoi melkein kaikkien heistä soittaneen, on *Avioliitto ja avioero*. Joka on suuri -- suuri aihe. Ja minä en tiennyt kuinka lähestyä sitä. Ja menin ylös rukoilemaan koskien sitä, ja Herra kohtasi minut. Ja minä tiedän, että minä... Minulla ei ole sitä, mutta Jumala on antanut minulle... Minulla on se nyt. Jumala on antanut minulle oikean vastauksen, näettekö, näettekö, ja minä – minä tiedän, että se on totta.

19 Ja niinpä en tiedä aivan tarkalleen vielä, ehkä sunnuntaina saatan pyy-

tää sisariamme jäämään pois kokouksesta, mutta en tiedä. Se riippuu siitä, jos naimisissa olevat naiset tahtovat tulla aviomiestensä kanssa. On joitakin todella elintärkeitä asioita, joista täytyy kertoa totuus ja kuinka... Ja me haluamme sen ehdottomasti olevan NÄIN SANOO HERRA, niin että teillä on se silloin... Te tiedätte silloin, mikä on Totuus. Ja luotan Häneen tehdäkseni sen.

20 Ja nyt, olin muutama päivä sitten täällä ravintolassa syömässä ja Jerry ja kaikki heistä odottavat teitä. Joku pojista oli siellä ja hän sanoi: "Tämä mies sanoi: 'Tämä viikko tulee olemaan minulle hyvä.'" Hän sanoi: "Nämä seuraavat kaksi viikkoa..." Hän sanoi: "Heillä on täällä koripallo-ottelut", tai jotakin sellaista, ja sitten hän sanoi: "Branhamilla siellä tulee olemaan kokoukset." Hän sanoi: "Tulen ruokkimaan melkoisen joukon ihmisiä." Ranch Housessa, yhdessä noista paikoista siellä ylhäällä, ja he ovat olleet todella mukavia.

21 Ja minä arvostan teitä kaikkia, sillä varmasti he eivät kerskanneet ja sanoneet mukavia asioita teistä turhaan.

22 Johtaja siellä ylhäällä Ranch Housessa tapasi minut eräänä aamuna. Olin tulossa noin kello puoli kolme Arizonasta, ja hän sanoi: "Veli Branham, kuulin, että sinulla tulee olemaan jälleen kokoukset." Hän sanoi: "Olen ottanut hieman ylimääräistä apua." Ja hän sanoi: "Sitten haluan sanoa yhden asian, että ne ihmiset, jotka tulevat sieltä", hän sanoi: "He todella ovat mukavia ihmisiä." No niin, se sai minusta tuntumaan todella hyvältä.

Koska loppujen lopuksi, minusta tuntuu jotenkin siltä, että te olette minun vasojani, ja minä -- minä tai mieluumminkin lapsiani. [Veli Branham käyttää yleisesti kansankielessä lapsista käytettyä sanaa "Kid", joka merkitsee "vuohenvasa".) Ja niinpä minä... Kid viittaa vuoheen, ettekä te ole mitään vuohia. Te olette Herran karitsoja, joita Hän antaa minun ruokkia. Ja luotan, että Hän antaa minun tehdä sen. Me olemme menossa eteenpäin tiellä.

23 Ja koskien tätä *Avioliittoa ja avioeroa*, olen halunnut puhua siitä aina noiden Seitsemän Sinetin ajasta alkaen. Tiedättehän, kaikkien salaisuuksien pitäisi olla tehty tunnetuksi niissä, noiden Seitsemän Sinetin avaamisessa, kaikkien Raamatun salaisuuksien. Ja ajattelen nyt... Olen jotenkin tulossa vanhaksi, ja ajattelin, että minun olisi parasta vähintään panna se ääninauhalle, siltä varalta, että jotakin tapahtuisi minulle, silloin seurakunta voisi ihmetellä, "Mitähän hänellä oli mielessään, mitä hän sa-

noisi?" Ja kaikki nuo aiheet, jotka näyttävät olevan niin vaikeita, ja uskon, että Herran avulla yritän tuoda ne teille. Ja sitten, jos jotakin sattuu, tai jos minä satun menemään ennen kuin Hän tulee, silloin teillä on se ääninauhalla.

24 Uskon, että meillä on joitakin uusia kirjoja ulkona. Näen sisar Vaylen, en tiedä josko tohtori on täällä tai ei. Onko hän täällä, sisar Vayle? Hän luultavasti on kokouksessa; en näe häntä, mutta... Oi, kyllä, siellä aivan takana. Ja veli Vayle on kirjoittanut kirjan, ja se on... Ajattelin, uskon heidän sanoneen tänään, kaksi. Veli Vayle, onko se oikein? Onko sinulla niitä kaksi täällä nyt? Kaksi kirjaa. No niin, en tiedä, mitä ymmärsin on, että jokainen saa kappaleen. Niinpä minä.. Jos te... Sillä tavalla olen ymmärtänyt. Voin olla väärässä siinä.

25 Ja sitten *Seitsemän Seurakunta Ajanjaksoa* on saatettu päätökseen (onko se oikein, veli Vayle?) ja on painettavana nyt. Ja tiedän, että te kaikki haluatte saada koska ne vastaavat moniin kysymyksiin, joita on ollut sydämissänne. Ja sitten sen jälkeen, no niin, me tulemme yrittämään saadaksemme avatut *Seitsemän Sinettiä* kirjaksi, tiedättehän, niin että jokainen voi lukea kirjan muodossa, voidakseen ymmärtää ja tutkia sitä.

26 Uskon, että kun se on kirjoitettu, jos se... Ensin me otimme sen suoraan ääninauhalta sillä tavalla kuin se oli puhuttu. Ja tiedättehän, te voitte saarnata saarnan; siinä on yksi asia. Ja sitten kirjoittaa kirja on toinen. Näettekö, kuten, jos sattuisin koskettamaan jotakin aihetta, ja sanoessani sen teille, te ymmärtäisitte sen. Voisin sanoa: "Nyt käärmeen siemen..." Näettekö?

No niin, tuon kirjan lukija, jos jätätte sen siihen, jäisi ihmettelemään: "Mikä on käärmeen siemen?" Näettekö? Eivätkä he tietäisi. Jos se sattuisi menemään sen kaltaiseen paikkaan kuin Princeton tai jonnekin, ajattelisivat he meidän olevan älyttömiä ihmisiä.

Niinpä sain veli Vaylen jotenkin auttamaan minua tämän kanssa ja pitämään saman ajatuslinjan ja antamaan sille kieliopillisen muodon. Ja olen varma, että minun kielioppini, se olisi heille salaisuus, aivan varmasti. Niinpä veli Vayle on todella hyvä siinä, joten hän kuin…

27 Ja siinä, uskon, että kallis veljemme on poiminut vähän ylimääräistä innoitusta jollakin tavalla, ja hän sanoi, että kirjoittaisi pari omaa kirjaansa niistä. Ja niinpä hän kirjoitti yhden nimeltä, uskoisin, *Kahdennenkymmenennen vuosisadan profeetta* ja toisen *Laodikean seurakunta*, uskoisin, tai jotakin sen kaltaista.

28 Ja Billy kertoi minulle tänä iltana, että uskoisin useita tuhansia niistä saapuneen tänään; joku toi ne Texasista. Ja niin ne -- ne ovat täällä. Ja he tulevat ilmoittamaan mitä ne maksavat. Luulen, että ne on kustannettu; en ole varma. Ja, jos ne ovat, ne tullaan antamaan teille ilmaiseksi. Ja me toivomme teidän nauttivan siitä. Ja, jos sen teette, puristakaa veli Vaylen kättä siellä takana ja kertokaa hänelle kuinka paljon arvostatte sitä. Minä en ole koskaan lukenut sitä itse. Jos lukisin ne, saattaisin muuttaa mieltäni siitä, niinpä yritän lukea ne tällä viikolla, kun minulla on tilaisuus, jos voin.

29 No niin, on keskiviikkoilta ja kokouksemme virallisesti alkavat huomenillalla. Mutta ajattelin, että ollessani täällä keskuudessanne, en yksinkertaisesti voinut jäädä kotiin, tietäessäni, että te kaikki olitte täällä. Se on aivan kuin joidenkin sukulaistenne tullessa vierailulle, te juoksette kujan päähän vastaanottamaan heitä, tiedättehän. Ja minä ajattelin, että juoksisin alas ja toivottaisin teidät tervetulleeksi Jeffersonvilleen. Ja niin tämän viime viikon olin... Ei, suokaa anteeksi, se oli noin kolme viikkoa sitten, kun tulin kotiin, olin ollut ulkona yrittämässä... ollut joissakin kokouksissa kautta Arizonan siellä. Ja olin tullut takaisin yrittääkseni rentoutua, ja menin metsästysmatkalle, ja sain ammutuksi Arizonan osavaltion ennätysleijonan. Juoksin sen perässä kaksikymmentä mailia metsän halki saadakseni sen.

30 Mutta sitten ajatella sitä, että en koskaan ajatellut ollessani pieni poika... Vain näyttääkseni kuinka nämä asiat tapahtuvat, tuo pieni paikka, jonka Herra on antanut meille niiksi kuukausiksi, jotka olemme siellä, ja siellä on koulu lapsia varten. Ollessani pieni poika... Arvaan, että Jimmy Poole on täällä tänä iltana, ja ehkä hänen isänsä on täällä, Iso Jim. Me kävimme koulua yhdessä, ja muistan istuneeni siellä pienenä resuisena lapsena, tennistossuissa, joista varpaat pistivät ulos, lainaten paperia yhdeltä ja lyijykynää toiselta.

31 Minulla oli tapana kirjoittaa runoutta. Rouva Wood täällä sai minut tänään ilta päivällä lausumaan ääninauhalle tuon minun vanhaa Fordiani koskevan runon, tiedättehän, ja se on hyvä... Hän sanoi: "Meidän tulisi lähettää se Herra Fordille."

Minä sanoin, "Siinä on liian paljon totuutta, hän..." Koskien räminää edessä, ja jauhamista vaihteissa, ja kiinalaista arvoitusta ohjauslaitteissa... Mutta minä… Se on... Mutta sanoin aina, että ainoa asia, joka minun täytyi tehdä oli laskea renkaat ja ravistaa sitä tarpeeksi saadakseni

sen startatuksi ja sitten nousta siihen. Minä sanoin: "Se oli hyvä, kun lähti mäkeä ylös sillä, sen alkaessa vetää hitaasti, sanoen: 'Luulen, että voin, luulen, että voin, luulen, että voin', toisella puolen se sitten sanoi: 'tiesin, että voin, tiesin, että voin, tiesin, että voin.'"

Sillä tavalla me vedämme ylös tätä *Pyhiinvaellusmatkan* kukkulaa.

32 Minulla oli eräs pieni runo, jonka kirjoitin jotenkin tähän tapaan. Siinä sanottiin... Ajatelkaa vain sitä, että olin vain noin kaksitoistavuotias. Ja seistessäni eräänä päivänä katselemassa ylös tuota kanjonia, katsellen ulos ikkunasta, ajatellen leijonan olevan juuri siellä, tuli mieleeni eräs pieni runo. Menin noutamaan sen, ja se kuuluu jotenkin tähän tapaan.

33 Ajatelkaa vain kuinka Jumala... Uskotteko, että Jumala on kaikessa innoituksessa? Jumalan täytyy kirjoittaa laulu. Uskotteko, että Jumala on lauluissa? Jeesus sanoi niin. Hän viittasi takaisin Daavidiin: "Ettekö te tiedä mitä Daavid sanoi Psalmeissa" tiedättehän? "Eikö teidän..."

34 Katsokaa itse ristiinnaulitsemista. Daavid lauloi sen 22. Psalmissa: "Jumalani, Jumalani, miksi olet Sinä hylännyt Minut? Kaikki Minun luuni, He tuijottavat Minua. He lävistivät käteni ja jalkani." Tiedättehän. Ja se oli laulu. Psalmi on laulu.

35 Ja tässä runoudessa, vain tarkatkaa kuinka se tapahtui. Seisten siellä pienenä lapsena lainatun paperiarkin kanssa, minä sanoin:

Kaipaan, oi, kaipaan sinne kaukaiseen lounaaseen,
Missä varjot lankeavat syvimpinä vuorenharjan yli.
Voin nähdä väijyvän kojootin kaikkialla ympäröivässä
purppurausvassa;
Voin kuulla preeriasuden ulvovan siellä alhaalla, missä
pitkäsarviset laiduntavat.
Ja jossakin ylhäällä kanjonissa voin kuulla leijonan valittavan,
Siellä kaukaisilla Catalina vuorilla Arizonan suunnalla.

36 Neljäkymmentä vuotta myöhemmin istuessani juuri siellä tuon kanjonin partaalla, katseli tuo leijona minua kasvoihin. Oi Jumala, siellä on maa jossakin virran takana, ystävät. Sen yksinkertaisesti täytyy olla siellä. Näettekö? On liian paljon asioita, jotka puhuvat siitä. Kaikki nämä asiat, ne eivät ole vain taruja; ne ovat todellisia. Ne ovat todellisuutta. Olen niin iloinen ollessani täällä tänä iltana näiden ihmisten kanssa, joiden kanssa odotan eläväni siellä ikuisesti, siellä missä ei enää ole sairautta, tai kuolemaa, tai eroja. Ja matkustaminen ei tule olemaan meille mi-

tään silloin.

37 No niin, uskon ettei mikään kokous ole täydellinen ilman Sanan lukemista ja... Veli Neville, minä vain kävelin tänne lavalla. Billy sanoi, että sinä halusit minun puhuvan. Oliko se oikein, veli Neville? [Veli Neville sanoo: "Aamen. Kyllä. Toki."] Ehkä olen ottanut liian paljon itsestään selvänä asiana, mutta se tuntui minusta niin hyvältä. ["Niin, aamen! Tee toki."]

Niinpä nyt, te, joilla on lauluja ja muuta sellaista, sopikaa veli Nevillen kanssa milloin tulette laulamaan, ja tehkää se siellä noin puolen tunnin alkuohjelman aikana, ja sitten menkäämme suoraan näihin todella syviin sanomiin ja katsokaamme mitä voimme nähdä Herran tekevän. Ja minä vain luotan...

38 Minä uskon, että meillä on Totuus. Olen vakuuttunut siitä. Ja minä uskon, että vehnä on absoluuttisesti... kuori on vetäytymässä pois siitä. Tiedättehän? Ja katsotaan, saatan antaa huomenillalla pienen alkusoiton siitä, kuinka kuori vetäytyy pois vehnästä. Mutta vehnän täytyy levätä auringon läsnäolossa kypsyäkseen. Ja se on miksi me olemme täällä ystävät. Pysyäksemme Pojan läsnäolossa, kunnes meidän pieni ihmisryhmämme täällä on tullut niin kypsäksi Kristukselle, että se tulee leiväksi Hänen pöydällään. Se on mitä minä haluan sen tekevän.

39 Ja nyt ennen kuin lähestymme Sanaa, sen jälkeen, kun olemme lausuneet runoja ja niin edelleen, rukoilkaamme uudestaan. Sitten tulemme ottamaan tekstin.

40 Rakas Jeesus, auta meitä tänä iltana nyt näissä muutamissa sanoissa odottaessamme Sinua. Ja me rukoilemme, että Sinun armosi ja laupeutesi olisi kanssamme, Herra. Ja pehmitä meidän sydämiämme; vedä syrjään kaikki kuoret, orjantappurat ja ohdakkeet ja anna Jumalan siunatun auringonpaisteen langeta Sanan ylle, Herra. Ja voikoon meillä olla niin suuri kokous, kunnes keskuudessamme ei ole yhtään pelastumatonta henkilöä, vaan kaikki lapset tulevat olemaan Jumalan Valtakunnassa. Ja nuo, jotka ovat ilman Pyhän Hengen kastetta, voikoot he saada sen, Isä. Voikoot kaikki suuret salaisuudet, jotka meidän oletetaan tietävän tässä ajassa, Herra, olla paljastetut meille ja me tulemme näkemään Jumalan yksinkertaisuuden, niin että me tiedämme kuinka käyttäytyä ja toimia, oikaisten itsemme ja tuoden ruumiimme jäsenet tottelevaisuuteen Sanalle, niin että voisimme tietää kuinka elää tässä nykyisessä ajassa Herran Jeesuksen ollessa lähestymässä.

41 Lukiessani Sinun Sanaasi tänä iltana, Herra, minä voin osittaisella koulusivistyksellä olla kykenevä lukemaan joitakin sanoja ja ehkä lausun väärin toisia, mutta, Herra Jumala, Sinä yksin voit vetää sieltä esiin sisällön. Sinä olet Ainoa, joka voi tehdä sen. Ei ole mitään tapaa inhimillisen olennon koskaan tehdä sitä; se lepää Sinun käsissäsi, Herra. Niinpä anna meille kunakin iltana ne asiat, jotka ovat kätkettynä Sanassasi, niin että me voisimme olla parempia kristittyjä ja elää sen ajan mukaisesti, jossa me elämme, esimerkkeinä kristillisyydestä. Me pyydämme Herran Jeesuksen Nimessä. Aamen.

42 No niin, monet teistä, haluan teidän Raamatuissanne kääntyvän Joonan Kirjaan. Se on... Me aina puhumme niin paljon Joonasta luopiona ja kaikkea. Minä olen aina puolustanut Joonaa. Minä en usko, että Joona oli luopio. Minä en usko sitä. Minä uskon sen vain johtuvan siitä, että me joskus käytämme sanontaa: "Hän on Joona." Mutta, jos me... Olen jo puhunut siitä toisella tavalla, kertoen mitä ajattelin Joonasta ja mitä tapahtui.

> *Nyt HERRAN sana tuli Joonalle Amittain pojalle, sanoen,*
>
> *Nouse, mene Niiniveen, tuohon suureen kaupunkiin, ja huuda sitä vastaan; sillä heidän pahuutensa on tullut ylös minun eteeni.*
>
> *Mutta Joona nousi paetakseen Tarsiiseen HERRAN läsnäolosta, ja meni alas Joppeen; ja hän löysi laivan, joka oli menossa Tarsiiseen: niin hän maksoi matkan, ja meni laivaan mennäkseen heidän kanssaan Tarsiiseen pois HERRAN läsnäolosta.*

43 Eikö se olekin surullinen loppu? *Mies pakenee Herran läsnäolosta*, ja se on minun aiheenani.

44 No niin, ensiksi me haluamme ajatella tätä. Joona oli... Syy, uskon, että pääsyy siihen, että hän teki tämän suuren asian täällä, oli se, että Joona oli juutalainen, ja häntä pyydettiin menemään pakanakaupunkiin huutamaan sitä vastaan ja hän ajatteli, ettei häntä tultaisi vastaanottamaan; koska pakanat ajattelisivat: "Mitä tällä juutalaisella on tekemistä meidän kanssamme?" Mutta katsokaahan, eräs toinen asia, se antaa meidän tässä nähdä erään suuren asian, sen ettei Jumala ole ainoastaan juutalaisten Jumala, vaan Hän on myös pakanain Jumala. Hän on kaikkien ihmisten Jumala. Hän vain valitsi juutalaiset.

45 Juutalaisia kutsuttiin Jumalan valitsemaksi kansaksi. Heidät valittiin erästä määrättyä tarkoitusta varten. Ja tuo tarkoitus oli, antaa heille La-

ki. Eivätkä he voineet pitää sitä. Ja Hän vain osoitti tuolla kansalla, ettei Lakia voitu pitää. Ja, jos Hän oli vanhurskauden Jumala... Ja Laki vaati vanhurskautta, mutta Laissa ei ollut mitään armoa tuomaan ihmistä ulos; mitään rangaistusta ei ollut maksettu Lailla. Mutta tarvittiin armo maksamaan tuo rangaistus, jonka alaisiksi Laki oli meidät pannut.

46 Ja Joona tässä, yksi Raamatun vähäisimmistä profeetoista, oli kutsuttu menemään tähän kaupunkiin. Ja tässä me näemme esimerkin meistä kaikista. Jokainen meistä, me aina yritämme paeta jotakin. Me pakenemme vaikeuksia; me pakenemme velvollisuuksia. Me olemme kaikki taipuvaiset tekemään sen. Me olemme enemmän taipuvaiset pakenemaan kuin seisomaan ja kohtaamaan sen. Näettekö? Me vain löydämme itsemme pakenemasta. Joskus me näemme, että olemme taipuvaiset pakenemaan työtä. Me emme halua työskennellä. Jotkut ihmiset vain luulevat voivansa elää ilman työntekoa. Mutta uskon sen olleen Salomon, joka sanoi, että me löytäisimme vastauksen tarkkaamalla muurahaista.

47 Te tiedätte pienen muurahaisen, he sanovat, että jos (jokainen) muurahainen työskentele ja varastoi, niin tuo muurahainen ei myöskään syö talvella. Niin, jokaisen tulee työskennellä. Niinpä jokaisen täytyy työskennellä.

48 Meillä on niin monia asioita, joita meidän täytyy tehdä, niin monia velvollisuuksia, joista meidän täytyy kantaa vastuu. Jokaisen täytyy kantaa tietty vastuu.

49 Kun te valitsette vaimonne, mennäksenne naimisiin, tai valitsette aviomiehenne, teidän täytyy ottaa vastuu. Ja sitten teidän täytyy muistaa... Ehkä te rakennatte kodin; ja se on mukava sievä koti. Ja sitten muistakaa, että naimisissa olevina naisina teidän täytyy ajatella vastuuta lasten kasvattamisesta. Teidän täytyy ajatella, että nuo kauniit puhtaat seinät tulevat olemaan täynnä likaisia pieniä kädenjälkiä. Sitten teillä on vastuu lastenne kouluttamisesta. Teillä on vastuu vaatetuksesta ja ruokkimisesta.

50 Kaikesta on vastuu. Ja niin helposti kohdatessamme vastuun, me yritämme välttää sitä. Ja me näemme, että avioliitto on vastuunalainen kaikin tavoin.

51 Jopa monta kertaa me näemme… Tämä on vaikea sanoa, mutta se on totta, että sanan palvelijat monta kertaa kaihtavat vastuuta seistä todellisen Jumalan Sanan puolesta, kun heidät asetetaan vastatusten Sen kans-

sa. He kaihtavat tuota vastuuta. Kun Jumalan Sanan Totuus on tuotu kasvoista kasvoihin inhimillisten olentojen kanssa, meillä on taipumus kaihtaa sitä viimeiseen asti.

52 Sain juuri puhuttua pienelle sisarenpojalleni siellä. Hän on katolinen, ja hän... Minä kastoin tuon pojan Jeesuksen Kristuksen Nimessä täällä muutama vuosi sitten, ja hän alkoi seurustella jonkun pienen tytön kanssa ja kääntyi katoliseksi. Ja pitäessäni hänen äitiään kädestä hänen kuollessaan siellä, hän sanoi minulle viimeisinä sanoinaan: "Pidä huolta Melvinistä." Ja hän on juuri nähnyt unia. Jokaisena päivänä viime viikolla hän on nähnyt unia. Hän sanoi: "Kävelin sisälle sinun kirkkoosi, Bill-setä; sinä seisoit siellä saarnaamassa, ja juostessani alttarille tehdäkseni tunnustuksen; minä heräsin." Hän sanoi: "Minä olen ollut väärässä."

Minä sanoin: "Melvin, sinä et tarvitse mitään tulkintaa sille. Sinun paikkasi on siellä alhaalla seurakunnassa minne kuulut," ja se on oikein. Näettekö?

53 Mutta, kohdata vastuu, joskus se nylkee meiltä selkänahan tehdä se. Kuten isän kohdatessa vastuun antaa lapselleen selkäsauna. Nuo pienet kaverit, te ette halua tehdä sitä. Mutta isänä tai äitinä teidän on kannettava vastuu lapsen kasvatuksesta, koska Raamattu sanoo: "Säästä piiskaa ja pilaa poikasi." Ja se yhä pysyy aivan yhtä hyvänä jokaisen psykologin silmissä mitä maailmassa on. Se yhä pysyy Jumalan Totuutena. Jos sitä harjoitettaisiin enemmän, ei meillä olisi niin paljon nuorisorikollisuutta ja muita asioita ja mädännäisyyttä, mitä meillä on tänään. Mutta tuo vanha kultainen kodin sääntö on rikottu pitkän aikaa sitten, ja he antavat lasten tehdä mitä tahtovat.

54 Mutta jopa saarnaajatkin, kuten sanoin, tulevat kasvotusten Totuuden kanssa, ja sitten kävelevät pois Siitä. Näettekö, näyttää aivan siltä kuin olisi jotakin, mistä he eivät halua ottaa vastuuta.

55 Monasti siellä ulkona ihmiset tulevat sanoen: "Minä tiedän, että se on oikein, veli Branham, mutta jos tekisin sen, potkaisevat he minut ulos seurakunnasta." Mitä siitä? Jos ette tee sitä, tulevat he potkaisemaan teidät ulos sieltä ylhäältä, tiedättehän, niinpä teidän täytyy tulla potkaistuksi ulos jostakin. Näettekö? Niinpä voisitte aivan yhtä hyvin kohdata sen, sen sijaan, että pakenette siitä, sanoen: "Hyvä on, menen sinne; mutta en mene uudestaan." Menkää uudestaan, varmasti, kuunnelkaa hieman lisää siitä.

Tutkikaa Kirjoituksia. Jeesus sanoi: "Tutkikaa Kirjoituksia, sillä niissä te luulette, että teillä on Iankaikkinen Elämä, ja ne ovat ne, jotka todistavat Minusta." Mutta me näemme, että ihmiset eivät halua ottaa vastuuta siitä.

56 Kun ihmiset on tuotu Jumalan läsnäoloon ja he näkevät Jumalan antaneen lupauksen, ja Jumala on velvollinen täyttämään tuon lupauksen, ja kun Hän saattaa tuon lupauksen tapahtumaan, silloin ihmiset pelkäävät vastuuta asettua tämän hetken Sanoman puolelle. Me löydämme sen kaikkialta.

57 Miten on teillä luterilaisilla? Kuinka monet ihmiset pelkäsivät asettua Lutherin totuuden puolelle, kun hän astui esiin vanhurskauttamisen kanssa? Katsokaa mitä se maksoi teille, ehkä oman elämänne, tulla ulos ja tunnustaa Jeesus Kristus ja tulla luterilaiseksi.

58 Katsokaa teitä metodisteja, kuinka teitä oli tapana kutsua pyhiksi kieriskelijöiksi, arvelen teidän tienneen sen. He tulivat Hengen alle ja nykivät edestakaisin.

Ja he sanoivat, että heillä oli "sätky". Ei, ne eivät olleet helluntailaiset, ne olivat metodistit monia vuosia sitten. Ja he hytkyivät ja vapisivat, ja kaatuivat Jumalan voiman alla. Ja he heittivät vettä heidän kasvoilleen ja tuulettivat heitä viuhkoilla, ajatellen heidän pyörtyneen. Teitä pidettiin pyhinä kieriskelijöinä. Teidän äitienne ja isienne täytyi, joko vastaanottaa se, kohdata Totuus ja tosiasiat kasvoista kasvoihin, tai hylätä se.

59 Miten on teidän helluntailaisten kanssa, jotka vastaanotitte lahjojen ennalleen asettamisen? Kun Pyhän Hengen kaste tuli esiin kielilläpuhumisen kanssa ja Hengen lahjat tulivat takaisin seurakuntaan, tahtoivat metodistit potkaista teidät ulos, ja he tekivätkin sen. Mutta teidän täytyi seistä sen puolesta. Se oli jotakin, mitä teidän täytyi tehdä.

Miten oli kasteen kanssa Jeesuksen Kristuksen Nimessä, kun se tuli esiin ja te näitte, että se oli Totuus? Teidän on kohdattava se, tai tehtävä jotakin sen kanssa.

Teillä jokaisella on vastuu. Ja teidän täytyy ottaa vastuu näistä asioista. Hyvä on.

60 Ja, kun te näette sitten tässä päivässä nyt Jumalan Sanan antaneen lupaukset näistä asioita, joiden me näemme tapahtuvan, silloin meidän on joko otettava vastuu siitä tai jätettävä se. Te ette voi vain pysyä puolueettomana. Teidän täytyy tehdä jotakin sen kanssa. Teidän on otettava jo-

kin kanta.

Te ette voi tulla sisälle tuosta kirkon ovesta ja lähteä ulos samana henkilönä jona tulitte sisälle. Te olette joko kauempana tai lähempänä Jumalaa, joka kerta, kun tulette sisälle ja menette ulos siitä.

61 Oi kuinka helppoa se onkaan ihmisten kaihtaa näitä asioita! Ja haluan meidän ajattelevan näitä asioita, kun aloitamme kokoukset virallisesti huomenillalla. Haluan teidän huomaavan, kun jotakin on vastassanne, jos te… jos on sitä koskeva kysymys... Jos jostakin asiasta on kysymys, silloin täytyy myös olla vastaus.

62 Sanokaamme esimerkiksi, että minä olisin menossa länteen, ja te osoittaisitte minut tähän suuntaan. No niin, ensimmäiseksi, tiedättehän, olen juossut suoraan ohi maalin. Olen mennyt liiaksi luoteeseen. Sitten joku osoittaisi minut tähän suuntaan, ja minä seuraan sitä, ja olen kulkenut jälleen maalin ohitse, olen mennyt lounaaseen. No niin, niin kauan kuin on kysymys siitä mikä on länsi, on siihen oltava suora vastaus jossakin.

Ja, kun nämä kysymykset Raamatun Totuuksista nousevat eteemme, silloin jossakin on oltava oikea vastaus. Oikein. Sen on pakko olla siellä.

63 Ja, kun me näemme jotakin esitettävän, uskon, että sen sijaan, että juoksemme pois ja sanomme: "Oh, hölynpölyä, minä en voisi uskoa tuonkaltaista asiaa; minä en voisi uskoa sitä." Miksi te ette ota Raamattua ja istuudu ja ota selvää asiasta? Tutkikaa Sitä. Te täällä kokouksessa nyt, katsokaa sitä. Tarkistakaa se itse Sanalla; tarkistakaa Sana Sanalla. Se on ainoa tapa saada se kertomaan Totuus. Ja sen täytyy kertoa Totuus l. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan.

64 Kristus on koko Raamatun ilmestys. Hänessä, Kristuksessa on koko täyteys, kaikkien Raamatun profetioiden täyttymys on ehdoitta Kristuksessa Jeesuksessa, koska Hän oli Jumala julkituotuna lihassa.

65 No niin, kun me näemme nämä asiat, kun ne ovat vastassamme ja tulemme kokoukseen, ja näemme Jumalan voiman liikkuvan ja tekevän asioita ja tekevän yliluonnollisia tekoja, ja näemme niiden tapahtuvan, ja sitten katsomme Raamatusta ja näemme, että se on profetoitu tätä hetkeä varten; sitten, kun me näemme nuo asiat, silloin on vastassamme vastuu joko vastaanottaa se, tarkoitan itsellemme...

66 No niin, monet ihmiset ovat myötämielisiä; monet ihmiset sanovat, että se on oikein. Mutta se ei tee siitä… se ei ole mitä… Se ei ole se, mis-

tä te olette vastuussa. Kuten olen sanonut...

67 Mitä, jos olisin nuori mies ja etsisin vaimoa mennäkseni naimisiin, ja tässä olisi tyttö, joka täyttäisi jokaisen pätevyysvaatimuksen mitä ajattelisin naisella tarvittavan olla, moraalisesti hän olisi kuningatar, ja olisi suloinen, ja hieno henkilö, todellinen kristitty, hän olisi kaikkea, mitä vain voisin ajatella vaadittavan hyvältä vaimolta, ei ole väliä kuinka paljon ajattelisin, että hän on täydellinen, ja että hän on tarkalleen se oikea, hän ei ole minun ennen kuin vastaanotan hänet ja otan vastuun hänestä vaimonani.

68 Sanoma on samanlainen asia. Te voitte sanoa, että se on oikein, ja te voitte sanoa: "Minä olen myötämielinen sille; uskon, että se on Totuus", mutta teidän täytyy vastaanottaa Se; ja Sen täytyy tulla osaksi teistä ja teidän osaksi Siitä. Teidän täytyy... Vasta silloin se on teidän.

69 Kun te menette naimisiin tämän tietyn naisen kanssa, jonka olette valinneet, silloin te olette yksi. Ja sillä tavalla te olette Kristuksen kanssa. Kun te näette Hänet julkituotuna ja tehtynä todelliseksi, silloin te olette osa Hänestä, ja Hän on osa teistä; ja yhdessä te olette osa Sanomasta.

70 Oi kuinka monta kirkkokunnallista laivaa meillä onkaan tämän päivän Joonaita varten mennä Tarsiiseen, yhdeksänsataa, tai jotakin sellaista, laivaa valita tuo helppo tie.

He eivät halua kantaa vastuuta siitä. Joona ei halunnut vastuulleen mennä pakanain luo. Hän ei halunnut viedä tuota julmaa sanomaa sinne: "Neljässäkymmenessä päivässä te tulette kuolemaan, ellette tee parannusta." Hän vihasi tehdä sitä, ja hän ajatteli: "Nuo pakanat, on vaikea sanoa, mitä he tulevat tekemään minulle." Mutta hänen täytyi kohdata se kasvoista kasvoihin. Näettekö? Ja hän valitsi helpon tien, laivan Tarsiiseen, ja meni alas laivan ruumaan ja nukahti, hän valitsi helpon tien.

71 Se tie on suosittu ihmisille. On helppo valita tie, jolla jokainen taputtaa teitä olalle ja sanoo, että olette hyvä mies ja "tämä on se-ja-se ja joku tietty!" Ja maailma tulee katsomaan teitä. On helppo kulkea suosittua tietä. Mutta, kun teidän täytyy tehdä jotakin erilaista, kun teidän täytyy seistä vakaumuksellanne, sillä minkä tiedätte Totuudeksi, niin se on vaikeata, se on missä hankaluus tulee, juuri siinä.

72 Oi, niin kuin usein olemme laulaneet tuota vanhaa laulua:

Kuinka helppoa on seilatessa tätä merta ja sen tyyntä,

Luottaen Jehovan suuren käsivarren voimaan;

Mutta oi, kun tuuli alkaa puhaltaa ja nostattaa aallot, mitä te silloin teette?

73 Se on aivan kuin se, mitä minulle kerrottiin eräästä naisesta hevosten ja vaunujen päiviltä, kun hevonen pillastui hänen ollessaan matkalla kirkosta kotiin. Häneltä kysyttiin: "Mitä sinä teit?"

74 Hän sanoi: "Luotin Herraan siihen asti kunnes ohjakset katkesivat." Mutta silloin on aika luottaa Herraan, sen jälkeen, kun ohjakset ovat katkenneet. Te luotatte ohjaksiin siihen asti kunnes ne katkeavat. Kyllä!

75 Ja niinpä me näemme, että meillä on monia helppoja teitä kuljettavaksi, laivoja mennäksemme Tarsiiseen, sillä se on helppoa. Olla ottamatta vastuuta, se yksinkertaisesti virtaa sisälle, kaikki on puolellanne, kaikki pitävät teistä, kukaan ei ole eri mieltä kanssanne, te ette ole erimieltä kenenkään kanssa; no niin, jos sellainen ei olekin kuin tiskirätti. Oikein! Kyllä, jota työnnetään ja heitellään sinne tänne! Kuka tahansa, en välitä kuka olet ja minkä puolesta seisot... Itse asiassa, säädyllisesti ajattelevat ihmiset ajattelevat teistä parempaa, jos seisotte vakaumuksellanne siitä, mikä on oikein. Oikein!

76 Olkaa huoletta! Ottakaa joku nainen, hän ei ehkä ole kovinkaan viehättävä, tai mitä hän sitten onkin, mutta antakaa tuon naisen seistä naisellisuuden periaatteilla, antakaa hänen seistä kuin hieno nainen, niin, jos miehessä on grammaakaan miestä itsessänsä, tulee hän puolustamaan häntä. Ehdottomasti, me arvostamme sitä, kun jollakin on se mitä he uskovat totuudeksi ja tahtovat seistä, sillä minkä uskovat olevan oikein.

77 Minkälaisia vätyksiä ollaankaan. Liian monet kristityt tänä päivänä ovat niin hajusaippualla pestyjä ja kaikkea muuta, kunnes he ajattelevat, että kaikki mitä heidän täytyy tehdä, on liittyä johonkin seurakuntaan, menevät jonnekin, panevat nimensä kirjaan, tai tekevät jotakin pientä, hyppivät ylös ja alas, huutavat tai jotakin sen kaltaista ja kutsuvat sitä kristillisyydeksi. Kristillisyys on jokapäiväistä, karskia elämää elää Jumalalle, tässä nykyisessä maailmassa. Se on jatkuva Jumalan tulen ja rakkauden palaminen sydämessä, joka sytyttää teidät tuleen ja panee teidät sinne ulos ihmisten keskuuteen, tekemään käännynnäisiä Kristukselle.

78 Vastuu! Mutta on helppoa käydä tietä, jota maailma kulkee.

On helppoa seurata virran mukana. Menkää veneenne kanssa tänne

virralle. Ottakaa airot ja alkakaa soutaa vastavirtaa; te etenette hitaasti ja se on raskasta, mutta lopettakaapa soutaminen ja tarkatkaa kuinka nopeasti puut silloin vilahtelevat ohitse mennessänne virran mukana. Mutta katsokaa minne olette menossa!

Kun asiat virtaavat helposti, muistakaa, silloin te olette menossa jonkinlaisiin vesiputouksiin siellä alempana, te olette menossa putouksia kohden. Eikä kestä kauaa, kun tulette menemään putouksen reunan yli, vain seuratessanne virtaa maailman mukana, se on helppoa kulkua. Te ette halua sitä. Ei koskaan! Mutta teidän täytyy hyväksyä vastuunne.

79 No niin, te uskotte sen ja teillä on… te ajattelette, että se on Totuus.

80 Ja se vastuu, jonka Jumala on antanut meille tässä päivässä tuoda tämä Sanoma! Ja tullessani vanhemmaksi ja tietäessäni päivieni lyhenevän, tunnen vastuun suurempana kuin koskaan olen tuntenut, viedä se eteenpäin. Meidän täytyy tehdä se. Meidän täytyy tehdä se kaikkialla minne menemme ja puhua Sanoma ja kertoa ihmisille, että Jeesus Kristus tulee, että Hän on Jumala ja Hän tulee pian. Ei ole mitään toivoa jäljellä maailmassa kuin Herran tulemus.

81 Näen siellä takana joitakin ystäviä, jotka olivat kanssani, kun Herran Enkeli... Nämä pojat, jotka istuvat tässä, uskon heidän löytäneen sen paikan, missä se tapahtui siellä ylhäällä. Ja muistakaa vain, mitä Herra sanoi veli Noodille tuona päivänä, kun olimme kävelemässä mäkeä ylös. Hän itki, koska hänen vaimonsa oli sairas. Ja Herra sanoi: "Nosta ylös tuo kivi, ja heitä se ylös ilmaan, ja sano NÄIN SANOO HERRA." Ja minä tein sen. Ja veli Wood istuu täällä todistajana.

82 Ja minä sanoin: "Veli Wood, ei kestä kauaa, kun tulet näkemään jotakin tapahtuvan." Ja seuraavana päivänä, kun olimme seisomassa siellä, me kaikki yhdessä... Ja joukko noita miehiä seisoo juuri täällä tänä iltana.

83 Eräs nuori saarnaaja oli siellä, ja hän oli... Olin juuri tavannut hänet edellisenä iltana; hän oli leirissämme. Hän tuli sinne ylös ollakseen kanssamme. Ja hän sanoi minulle: "Veli Branham, näetkö sinä koskaan näkyjä täällä ulkona tällä tavalla?"

84 Minä sanoin: "Kyllä! Mutta minä tulen tänne päästäkseni eroon siitä, jotenkin levätäkseni hieman." Minä sanoin: "Tietenkin Hän näyttää minulle asioita täällä." Ja minä sanoin: "Se oli juuri tässä mäen takana, missä nuo Seitsemän Enkeliä ilmestyivät."

Hän sanoi: “Kyllä, ymmärrän.” Hän sanoi: “Olin yksi kokoustesi kustantajista Kaliforniassa.”

Minä sanoin: “Olen todella hyvin iloinen tietäessäni sen.”

85 Ja seistessämme siellä, juuri silloin katsoin ja näin jotenkin raskasrakenteisen lääkärin katsovan hänen silmäänsä, ja kuulin hänen sanovan: “Sinä tulet menettämään tämän silmän, koska siellä on allergia. Olen hoitanut sitä kaksi vuotta, ja sinä tulet menettämään sen.” Minä sanoin: “Syy miksi kysyit minulta sitä, on se, että lääkärisi kertoi sinulle muutama päivä sitten, että tulet menettämään silmäsi.”

Ja hän sanoi: ”Se on totta”, ja hän katsoi ympärilleen sillä tavalla.

86 Ja näin hänen äitinsä riisuvan yhden sukistansa, ja näyttävän jalkaansa, jossa varpaiden välistä riippui pieniä kasvaimia, ja niitä oli pitkin hänen jalkaansa, ja hän sanoi: “Jos tapaat veli Branhamin, käske häntä rukoilemaan tämän puolesta.”

Ja minä sanoin: “Äitisi näytti jalkaansa tällä tavalla ja siinä oli kaikkialla pieniä kasvaimia varpaiden välissä, ja sillä tavalla, ja hän sanoi: ‘Pyydä veli Branhamia rukoilemaan.’”

Hän sanoi: ”Veli Branham, se on totuus.”

87 Ja katsoin uudestaan ja tehdessäni sen, näin hänet seisomassa siellä katsoen minua silmät juuri niin kirkkaina kuin voi olla. Tapasin hänet tänä syksynä, ja hänellä oli paremmat silmät kuin kenelläkään leirissä. Herra oli parantanut hänet ja tehnyt hänet terveeksi.

88 Seistessäni siellä Herra sanoi, näytti minulle, mitä tulisi tapahtumaan: “Tuomio valmistautuu iskemään Länsirannikkoa.” Ja Hän sanoi: “Mene sinne tulisijan ääreen.”

89 Ja minulla oli kädessäni lapio, kävelin sinne... Veli Roy Roberson, kaikki me tunnemme hänet täällä; hän ei tietääkseni ole täällä tänä iltana; hän on siellä Arizonassa. Hän on luotettujen puheenjohtaja täällä. Ja tiesin, että hän oli sotaveteraani. Ja jotakin tulisi tapahtumaan. Oli todella kaunis, tyyni aamu, kello oli noin kymmenen aamulla. Ja pojat kaikkialla ympärillämme, meitä oli siellä kymmenen tai kaksitoista, olivat purkamassa telttoja ja nylkemässä sikoja ja tekemässä muita asioita. Niinpä kävelin sinne ja sanoin: “Roy, kätkeydy nopeasti! Jotakin on tulossa tapahtumaan!” En voinut kertoa hänelle enempää. Ja juuri, kun pääsin sinne...

Alas taivaista tuli Jumalan pyörretuuli, ja aivan kuin olisi jyrähtänyt,

vuori vapisi ja se meni tuon vuoren sisälle, leikaten juovan kokonaan sen ympäri noin viisi jalkaa pääni yläpuolelta, ja katkaisten puiden latvat kivien sinkoillessa vuoresta, meni ylös ilmaan ja tuli jälleen alas toisen suuren kasteen kanssa, iskien ympäri vuorta ja heitellen kiviä sillä tavalla. Se teki sen kolme kertaa ja sitten se nousi ylös ilmaan. Ja veli Banks tuli luokseni ja sanoi: "Onko tämä se mitä sanoit eilen?"

90 Minä sanoin: "Kyllä vaan; se on tarkalleen se!" Näettekö? Ja sitten kaksi päivää sen jälkeen, Alaska melkein upposi. Ja ylös ja alas tuota Länsirannikkoa on ollut jylinöitä ja maan liikehtimistä ja kaikkea on tapahtumassa. Yhtenä näistä päivistä se tulee luisumaan valtameren pohjaan. Kyllä! Mitä se on? Me elämme Herran tulemuksen hetkessä.

91 Ja me olemme nähneet ismien ja kaikkien näiden eri asioiden nousevan esiin; me tiedämme, että jossakin täytyy olla todellinen vastaus tälle.

Ihmiset siellä maaseudulla menevät nyt luoliin ja muuta sellaista. Te olette lukeneet siitä sanomalehdestä: "Maaliskuun 16. päivänä Herra tulee." Te tiedätte, ettei niin ole. Jeesus sanoi: "Kukaan ei tiedä sitä minuuttia tai tuntia."

92 Kun me näemme kaikki nämä asiat ja asioiden tapahtuvan sillä tavalla kuin ne tapahtuvat, on oltava todellinen vastaus jossakin. On oltava Totuus jossakin. On yksi itä ja yksi länsi, yksi kaakko ja luode ja niin edelleen, mutta jossakin täytyy olla todellinen vastaus ongelmalle.

93 Kaihtaako tätä? Meidän täytyy kertoa ihmisille, että me elämme Jumalan Pojan tulemuksen hetkessä. Me haluamme valvoa ja Jumala... Olla liikkeellä koko ajan, valmiina antamaan jokaiselle oikea vastaus.

94 Se on aina ollut sillä tavalla. Se on ollut niin, että miehet ovat kaihtaneet ja menneet pois Jumalasta aina Aadamista alkaen Eedenin puutarhassa. Kun Aadam oli Eedenin puutarhassa, ja kun hänen eteensä tuli vastuu valita, pysyisikö hän Jumalan kanssa, tai menisikö hän vaimonsa kanssa? Hänen täytyi valita. Vastuu oli hänen. Hänen täytyi joko ottaa se, mitä hänen vaimonsa sanoi, tai mitä Jumala sanoi. Ja, kun hän valitsi vaimonsa tien, ja kun hän teki sen, hän kadotti alkuperäisen tilansa, ja toi koko maailman alttiiksi kuolemalle. Kun hänen täytyi ottaa vastuu, että hän joko vastaanottaisi sen uuden valon, jonka hänen vaimonsa oli löytänyt, joka oli vastoin...

Oi, Jumala! Jumala antoi heille pidettäväksi vain noin kahdeksan tai kymmenen sanaa: "Mutta tuosta puusta sinä et saa syödä." Se oli kaikki,

mitä heidän tuli pitää. Ja, vaikka heillä olikin niin vähän Sanaa, he rikkoivat sen.

Silloin Aadamin oli otettava vastuu: "Tahdonko tehdä niin kuin vaimoni on käskenyt tehdä, tai tulisiko minun tehdä, mitä Jumala on käskenyt tehdä?' Sitten hän käveli ulos silmät avoinna. Hänen täytyi ottaa vastuu. Se heitti koko ihmiskunnan kuolemaan.

95 Sitten tuli tuo toinen Aadam, joka oli Kristus, eikä ole yhtään Hänen kaltaistaan. Joku sanoi, ettei Hän ollut Jumala! Hänen ainutlaatuisuutensa todisti, että Hän oli Jumala. Koskaan ei ole elänyt Hänen kaltaistaan elämää kukaan luotu. Hän eli omassa maailmassaan. Hän oli syntynyt luonnollisen alueen ulkopuolelta, syntinen ihminen. Halleluja! Hän oli Luoja itse lihaksi tehtynä.

Kuka olisi koskaan voinut seistä, missä Hän seisoi? Kuka on koskaan puhunut niin kuin Hän? Kuka voi koskaan sanoa niitä asioita, joita Hän sanoi? Kuka voisi koskaan tehdä asioita, joita Hän teki? Hänen ainutlaatuisuutensa todisti, että Hän oli Jumala. Ei yksikään profeetta tai kukaan muu voinut tehdä, mitä Hän teki. Kuka voisi kutsua kuolleen takaisin haudasta? Ja kuka voisi sulkea taivaat, ja tehdä mitä Hän halusi tehdä? Hän oli Jumala. Kuka voisi koskaan seistä Hänen paikallaan? Mitä muuta Hän olisi voinut olla kuin tuo täydellinen, kuolematon Jumala lihaksi tehtynä ja asuen keskuudessamme.

96 Koskaan ei ollut mitään Häneen verrattavaa. Hän eli yksin omassa maailmassaan. Kukaan ei koskaan puhunut Hänen tavallaan. Kun Hän vain avasi suunsa, siinä oli jotakin. Jotakin oli erilaista kuin kellään muulla. Joku sanoi Hänen olleen vain tavallinen mies. Minä uhmaan sitä. Hän oli Jumala; se on mitä Hän oli. Sillä kukaan ei koskaan puhunut Hänen tavallaan; kukaan mies ei osannut puhua niin kuin Hän; koska Hän oli elävä Sana itse lihaksi tehtynä, Jumalan Täyteyden julkituleminen.

97 Myönnän, että noilla profeetoilla oli omat sanomansa. Heillä oli ne silloin; heillä on ne nyt. Mutta siellä oli Jumaluuden Täyteys ruumiillisesti julkituotuna. Hän oli Ainutlaatuinen, ja Hän oli Se, jonka täytyi kohdata asia kaikella suurella voimallansa, mitä Hänellä oli. Ja Hän olisi ehdottomasti voinut olla maailman Kuningas. Hän tulee olemaan, ja Hän, pyhillensä, Hän on jo nyt.

98 Hän seisoi siellä. Kuka mies olisi niin köyhä, ettei hänellä ole paikkaa laskea päätään, ja kuitenkin Hän tiesi, missä tuo kolikon niellyt kala

oli. Kuka mies olisi voinut ottaa nuo suuret vesiastiat ja muuttaa veden niissä viiniksi, ja kuitenkin ilman paikkaa minne laskea päätään? Hänen täytyi kantaa vastuu, joka oli annettu Hänen käsiinsä. Kuka mies olisi voinut nostaa miehen ulos haudasta sen jälkeen, kun hän on ollut kuolleena neljä päivää ja on mädäntynyt?

Eikö Hän olisi voinut pelastaa Itseään? Varmasti Hän olisi voinut, mutta jos Hän olisi tehnyt sen, ei Hän olisi pelastanut meitä. Hänen täytyi kantaa vastuu. Ja kuuliaisuutensa tähden Sanalle, siinä missä Aadam oli tottelematon ja valitsi oikotien, tien Tarsiiseen, Jeesus valitsi tien Niiniveen pakanain luo, saadakseen itsellensä Morsiamen. Olen iloinen tänä iltana, että Hän teki sen. Ja meidän tulisi kantaa vastuu siitä tosiasiasta, että me kuulumme Hänelle ja panna maailma pois. Aamen!

99 Jokaisen on kohdattava se tosiasia, että hänellä on vastuu Jumalan edessä. Me voimme ottaa esimerkiksi Nooan, hänellä oli... Nooan, Mooseksen, Elian ja kaikkien muiden heistä jokaisessa ajanjaksossa, täytyi kantaa tuo vastuu. Ja heidän täytyi tehdä se. Se on syy miksi heidät lähetettiin omana aikanaan.

100 Katsokaa Nooaa tieteellisessä ajanjaksossansa, kuinka hänen täytyi seistä asian puolesta, joka oli niin epätieteellinen. Se ei voinut olla tieteellistä. Näettekö? Se oli mieluumminkin epätieteellistä. Hän sanoi, että taivaalta tulisi satamaan. Eikä taivaalta ollut koskaan satanut tippaakaan. No niin, hänen oli kannettava vastuu siitä. Jumala oli sanonut, että tulisi satamaan.

101 Ja sitten hän... Sitten usko ilman tekoja on kuollut. Jos te sanotte: "Minä uskon Sen!" ettekä toimi millään tavalla... Aivan kuten Sanoma. Jos te sanotte: "Minä uskon Sen!", ettekä toimi sen mukaan, niin mitä hyötyä siitä on? Näettekö? Nooa alkoi työskennellä vasaransa kanssa vahvistukseksi sille, mistä hän puhui. Se on mitä myös meidän täytyy tehdä. Meidän täytyy alkaa työskennellä ja teoilla todistaa uskomme. Meidän tekomme todistavat uskomme.

102 Mooseksen täytyi tehdä se, Elian täytyi tehdä se. Jokaisen profeetan omassa ajassansa täytyi ottaa kantaakseen nämä vastuut. Mutta monet heistä eivät tehneet niin kuin Joona. Hän pakeni vastuuta; he eivät.

103 Huomatkaa! "Huuda sitä vastaan." Voi pojat! Siinä se on. Se on aihe. "Huuda sitä vastaan!" Siinä oli sen vaikeus.

Jos hänen olisi täytynyt sanoa noille miehille: "Hei, kaverit, minä tu-

len ja liityn teihin. Tiedättekö, minäpä kerron mitä tulen tekemään; minulla on täällä eräs pikkuasia ja uskon, että me saamme kaikki tulemaan yhteen ja tekemään niin tai näin."

Mutta hänen tuli huutaa sitä vastaan! Kun teidän täytyy huutaa jotakin vastaan... No niin, hänen täytyi huutaa kaikkea sitä vastaan mitä siellä oli, huutaa tuota kaupunkia vastaan, huutaa heidän tekojaan vastaan, huutaa heidän seurakuntaansa vastaan, huutaa heidän profeettaansa vastaan, huutaa heidän saarnaajiaan vastaan, huutaa heidän pappejaan vastaan. "Huuda sitä vastaan, tuo koko asia, huuda sitä vastaan."

104 Nooa huusi ajanjaksoansa vastaan. Varmasti, hän teki sen, oman aikansa seurakuntia vastaan.

Mooses aivan varmasti huusi ajanjaksoansa vastaan, ihmisiä, pappeja ja niin edelleen vastaan. Hän huusi koko matkan kautta erämaavaelluksen. Ja jokaisessa pysähdyspaikassa hän huusi, jatkuvasti huutaen ihmisiä vastaan.

Elia oli päivinänsä hyvin epäsuosittu, koska hän huusi tuota ajanjaksoa vastaan, aivan varmasti hän oli!

105 Johannes Kastaja oli aikanansa hyvin epäsuosittu. Hän huusi omaa ajanjaksoansa vastaan. Hän sanoi kuninkaalle, maan hallitsijalle... Hän oli nainut veljensä vaimon. Ja hänen täytyi saarnata avioliitosta ja avioerosta yhtenä aamuna. Niinpä hän huusi sitä vastaan, hän sanoi: "Ei ole laillista sinun pitää häntä!" Se maksoi hänelle hänen päänsä, joka katkaistiin myöhemmin, mutta hän huusi sitä vastaan ja seisoi täyttäen velvollisuutensa.

Hän ei ottanut laivaa Tarsiiseen, ja sanonut: "Hyvä on, minä olen samaa mieltä kanssasi, Herodes. Kaikki on hyvin. Kunhan vain ajattelet, että hän on mukava nainen ja on mukava vaimo sinulle, niin jatka vain edelleen." Jumala olkoon armollinen! Nuo tiskirätit! Ymmärrättekö? Vain jokainen pikku asia... Sitähän ei käytetä kuin likaisten lautasten puhdistamiseen.

106 Mutta huomatkaa! Johannes ei ollut sellainen. Hän seisoi sitä vastaan. Hän sanoi: "Ei ole laillista sinun pitää häntä!" Kyllä vaan! Ja hän seisoi sitä vastaan.

107 He eivät koskaan paenneet. Johannes ei tehnyt sitä. He seisoivat ja kohtasivat tosiasiat. Mooses yritti paeta kerran kuten Joona, mutta Jumala toi hänet takaisin. Monet heistä yrittivät päästä eroon siitä; he al-

koivat...

Mutta kuulkaahan, jos Jumala on kutsunut teidät, ja te olette varma, että Jumala on Sanomassa, silloin ei ole mitään, mikä kääntäisi teidät takaisin. Se ei kääntänyt Joonaa. Ei koskaan!

108 Entinen Aamos huusi, sanoen: "Leijona on ärjynyt, kuka voi muuta kuin pelätä? Ja Jumala on puhunut; kuka voisi muuta kuin profetoida? Kuka voisi olla profetoimatta?" Kun te näette Jumalan puhuvan ja sanovan tiettyjen asioiden tulevan tapahtumaan, ja sitten ne tapahtuvat.

109 Kun leijona ärjyy on jokainen peloissaan. Kyllä vaan! Jos olette koskaan kuulleet leijonan karjuntaa viidakossa! Te kuulette näiden kesyjen leijonien naukuvan näissä häkeissä täällä, mutta teidän tulisi kerran kuulla todellisen villin leijonan karjuvan. Se saa kiviä vierimään mäen rinteestä viidensadan metrin päästä. Haluaisin nähdä, miten se saa sen ulos keuhkoistaan. Se laskee päänsä, niskaharjasten kohotessa pystyyn; en ole koskaan kuullut mitään... On aivan kuin kanuunan laukaus, kun se päästää tuon karjunnan keuhkoistaan. Kuka voisi olla pelkäämättä?

He sanovat, että jos te tulette leijonan tappamaksi, tapahtuu se kivuttomasti. Leijona pelottaa teidät kuoliaaksi ennen kuin hyökkää päällenne. Näettekö, te ette edes huomaa sitä. Se pelottaa teidät tuolla suurella hurjalla karjunnalla, ja sitten se on kimpussanne sekunnin murto-osassa.

110 Hän sanoi: "Leijona on ärjynyt; kuka voisi muuta kuin pelätä? Ja Jumala on puhunut; kuka voisi muuta kuin profetoida?" Kun te näette Jumalan tekevän jotakin... Te sanotte: "Minä en ehkä ole profeetta... Joona sanoi... "Minä en ehkä ole profeetta tai profeetan poika; mutta Jumala on puhunut, kuka voi muuta kuin profetoida?"

111 Minä en ehkä ole profeetta; minä en ehkä ole tätä, tai tuota, tai jotakin muuta; mutta, kun näen Jumalan tekevän jotakin ja näen täältä Sanasta, että Hän on luvannut sen, niin kuka voi olla vaiti ja pysyä hiljaa! Varmasti, Hän on tehnyt sen.

112 Myöskään me emme voi piiloutua uskontunnustusten taakse, ja kaikkiin näihin yhteyslaivoihin, jotka ovat matkalla Tarsiiseen, me emme halua mennä noihin yhteyslaivoihin.

113 Mutta monet kuten Aadam, tekevät saman asian, he yrittävät valmistaa korviketta jollakin tavalla, he yrittävät löytää tien ulos ja valmistaa korvikkeen kohdatakseen Jumalan, sen jälkeen, kun he ovat tulleet tietä-

mään, että se on väärin. Kun Aadam joutui vastakkain Totuuden kanssa, hän meni vaimonsa mukana ja teki tarkalleen sen, mitä Jumala oli käskenyt olla tekemättä. Hän kuitenkin jatkoi edelleen ja teki sen, joka tapauksessa. He molemmat löysivät itsensä alastomina Eedenin puutarhassa. Heidän silmänsä avautuivat; he tiesivät silloin mikä oli oikein ja mikä oli väärin. Ja sitten hän yritti löytää korviketta, jolla olisi jotenkin peittänyt itsensä.

No niin, se on suunnilleen miten me teemme tänä päivänä, meillä on puolustuksia, me sanomme: "No niin, haluan sanoa sinulle; jos se olisi täällä, tai jos tämä..." "Jos, jos, jos", juuri sillä tavalla. Näettekö, mutta teidän täytyy kohdata se kasvoista kasvoihin. Se on joko oikein tai väärin. Ja, jos se on oikein, pysykäämme sen kansaa. Jos se on väärin, jättäkäämme se. Siinä kaikki. Ottakaa selvää mikä on oikein. Te ette halua odottaa yhtään pidempään. Ottakaamme selville nyt, mikä on Totuus ja mikä on oikein, ja pysykäämme sen kanssa. Me tiedämme, että se on totta.

114 No niin, me näemme tänä päivänä, että ihmiset ovat niin... Näyttää kuin kaikki vilpittömyys olisi kadonnut seurakunnista.

115 Me asumme siellä erään kalliin sisaren talossa, joka käy tässä seurakunnassa. Hän luultavasti istuu täällä tänä iltana. Hän vuokraa sitä ihmisille. Hän on ollut niin mukava meitä kohtaan, vuokratessaan meille tuon paikan. Ja mainitsisin hänen nimensä, mutta hän ei ehkä halua minun tekevän sitä. Hän on ollut meille niin hyvä, emmekä me varmastikaan haluaisi paljastaa häntä. Mutta hän on hyvin, hyvin mukava nainen. Ja siellä talon toisessa osassa oli televisio. Siellä on kaksi kaksiota.

Minulla on suuri perhe, joukko lapsia, ja me, ja tiedättekö, heillä on vuoteita ja niitä on paljon, ja kaikki tavarat ovat toistensa päällä ja vuoteilla, ja meidän täytyy kävellä sen lävitse päästäksemme sisään ja ulos.

116 Ja sitten siellä toisella puolella heillä oli televisio. Ja nämä lapset alkoivat katsella tästä televisiosta sunnuntaiaamuna jonkinlaista hengellisten laulujen ohjelmaa. Ja tiedättekö, se melkein saisi teidät häpeämään nähdessänne sen, mitä he kutsuvat kristillisyydeksi, ellei jossakin olisi aitoa kristillisyyttä, johon voisitte laskea kätenne. Näyttää aivan kuin kaikki vilpittömyys olisi kadonnut siitä. Se oli yksinkertaisesti hirvittävää, se tapa miten he puristivat kätensä nyrkkiin ja nyrkkeilivät toistensa kanssa siellä ja yrittivät laulaa hengellisiä lauluja ja kaikkea sellaista, ja puhuivat vitsejä, joita tuskin merimieskään puhuisi, ja sitten he sanoivat kaikenkaltaisia asioita, ja kiusoittelivat toisiaan ja hälisivät. Tiedätte-

kö, näyttää kuin kristillisyyden pyhyys olisi kadottanut paikkansa.

117 No niin, menen johonkin seurakuntaan ja näen pastorin siellä nousevan ilmoittamaan, että tulee olemaan uintikutsut. Kaikki naiset näissä uimapuvuissa, he menevät kaikki sinne. Näillä naisilla tulee olemaan uintikilpailut, ja heillä tulee olemaan jonkinlaiset kutsut ja he tulevat paahtamaan paljon kananpoikia ja pelaamaan bingoa ja tekemään kaikkia sen kaltaisia asioita. Minusta se ottaa aidon vilpittömyyden pois kristillisyydestä. Heille on kaikki luvallista.

118 Olen nähnyt... Tullessamme tänne... Me totesimme... Tiedättekö, me löydämme täältä kylmältä seudulta enemmän sisaria, jotka käyttävät shortseja, kuin mitä siellä kuumalla alueella on. Näettekö? Se on totta. Siellä missä on todella kuumaa, eivät kovinkaan monet käytä niitä. Mutta täällä missä on kylmää, he tekevät niin. Näettekö, se on... He eivät käsitä, että se on perkele, joka tekee sen. Näettekö? No niin, jos se olisi mukavuuden vuoksi, jos se auttaisi teitä, olisi se eri asia. Olkaa miehiä. Mielestäni ne näyttävät sairaalloisilta miehen yllä. Mutta se, mutta... Johonkin mieheen ei kiinnitetä mitään huomiota. Mutta nainen, hänen ruumiinsa on pyhä, ja hänen täytyy pitää se sillä tavalla. Ja sitten nähdä vanhojen...

119 Te voitte nähdä ihmisten tänään... On kaksi henkeä; Yksi niistä on Pyhä Henki; toinen on epäpyhä henki ja jompikumpi hallitsee ihmistä. Ja molemmat niistä ovat uskonnolliset. No niin, se siinä on outoa; ne ovat molemmat uskonnollisia. Ja ne ovat aivan kuin Eesau ja Jaakob olivat, molemmat uskonnollisia; kuten Kain ja Aabel olivat, molemmat uskonnollisia; kuten Juudas ja Jeesus olivat, molemmat uskonnollisia, ne ovat molemmat uskonnollisia. Ja me näemme tänä päivänä, kuinka ne molemmat ovat uskonnollisia. Näettekö, se on sama henki. Ihmiset kuolevat, mutta tuo henki ei kuole; se jatkuu edelleen. Molemmat ovat uskonnollisia.

Yksi on Pyhän Hengen vallassa ja elää sen kaltaista elämää, jota tuleekin elää ja vaeltaa jumalisesti ja rehellisesti. He eivät pettäisi teiltä penniäkään ja he tekevät kaiken niin rehellisesti kuin voivat auttaaksensa teitä, ja toiset ovat niin mukavia kuin vain voivat olla. Ja sitten me näemme, että toiset ovat aivan päinvastoin, ja kuitenkin molemmat niistä ovat uskonnollisia henkiä. Nuo kaksi, yksi on Pyhä Henki ja toinen on epäpyhä henki. Ja me, jos haluatte panna sen merkille... Vaikka he väittävätkin olevansa uskonnollisia, tekevät he pilaa teistä ja kutsuvat

teitä pyhiksi kieriskelijöiksi; he tekevät kaikkea mitä vain voivat.

120 He jättävät huomiotta muuttumattoman Jumalan Sanan, aivan kuin sitä ei olisi koskaan edes kirjoitettu.

Näettekö, te ette voi sanoa: "Kuulehan nyt... Minulla on Pyhän Hengen kaste..."

"Minulla on Pyhä Henki."

"Ja seisoo sitten sikari savuten kädessään?"

"Kyllä, minulla on Pyhä Henki. Minä en usko, että on väärin ottaa pientä ryyppyä. Minä en usko, että se..." Näettekö?

Ja panitteko merkille tuon "Minä en usko"? Mutta Jumala ajattelee eri tavalla Sanastansa. Näettekö? He yksinkertaisesti aivan kuin sylkevät Sen päälle. Niin se on tarkalleen.

121 Aivan samalla tavalla kuin tuo pieni, vanha, rampa kaveri, joka ryömi siellä, sillä kerralla, kun Daavid oli erotettu valtaistuimeltaan. Hän oli menossa ylös Oliivivuorta itkien, katsoen taakseen. Ja tämä pieni, vanha mies ryömi sinne ja sylki hänen päälleen. Tuo henkivartija sanoi: "Antaisinko tuon koiran pään pysyä hänen harteillaan, joka sylkee minun kuningastani!"

Daavid sanoi: "Jätä hänet rauhaan!" Näettekö, he sylkivät hänen päälleen.

122 Noin kahdeksansataa vuotta myöhemmin he sylkivät myös hänen poikansa Jeesuksen Kristuksen päälle.

Ja tänä päivänä he jälleen sylkevät Hänen päälleen, aivan kuin ei edes olisi... Täysin epäkunnioittavasti, välinpitämättömästi, he vain kääntävät päänsä ja kääntyvät pois Siitä ja nauravat vasten kasvojanne.

Miksi on niin? He ovat laivassa, joka on menossa Tarsiiseen, niin se on tarkalleen.

Jumalan tähden te huudatte pahaa vastaan, huudatte syntiä vastaan, huudatte niitä asioita vastaan, jotka ovat väärin. Muistakaa nyt, se tulee olemaan.

Hei, tiedättekö, tällä hetkellä olen kaksi tuntia eri ajassa. Tucsonissa kello on vasta kymmenen minuuttia yli seitsemän. Olen jotenkin poissa ajasta täällä. Hyvä on.

123 Muistakaa nyt, me tulemme vastaamaan siitä. Muistakaa, että ne, jotka sylkivät Kristusta, vastasivat siitä.

Daavid oli pakolainen ja, kun hän palasi takaisin maanpaosta, niin te muistatte kuinka tämä mies lankesi kasvoilleen ja huusi armoa. Hän sylki Daavidin päälle tämän lähtiessä, mutta oli melkein valmis kylvettämään hänen jalkansa kyynelillä, kun hän palasi takaisin.

Ja jonakin päivänä nuo, jotka lävistivät Jeesuksen tulevat näkemään sen.

Ja nuo, jotka lävistävät Hänet tänä päivänä tulevat myös näkemään sen. Jonakin päivänä se on tuleva takaisin. Muistakaa Ilmestyskirja 22, Hän vaatii meitä pitämään jokaisen Sanan, jonka Niin on kirjoittanut, jokaisen Sanan.

124 No niin, me tiedämme, että Hänen läsnäolonsa on täällä. Se on vahvistettu. Meillä on se. Me luotamme siihen, että tällä tulevalla viikolla se jatkuu ja on vahvistettu keskuudessamme, niin että sairaat tulevat parantumaan ja suuria asioita tapahtuu.

Me emme halua jotakin suosittua ajatusta. Me haluamme Totuuden. Me emme halua vastata mistään muusta kuin siitä, minkä Jumala on sanonut Totuudeksi. Mutta olkaa varmat siitä, että syntinne tulevat aina löytämään teidät. Jos ei täällä, ovat ne vastassanne tuomiolla. Niinpä ne saavuttavat teidät jossakin. No niin, se on totta!

125 Mutta, jos olette todellinen kristitty, todellisesti kutsuttu kuten Joona oli, silloin Jumalalla on jo matkanne maksettuna. Nouskaa vain pois tuosta Tarsiiseen menossa olevasta laivasta. Jumala ennaltamääräsi teidät tähän elämään. Kyllä vaan! Jos olette todellinen, kutsuttu Jumalan lapsi, tulkaa Kristukselle. Tulkaa Hänen täyteyteensä. Teidän matkanne on maksettu minne? Se on maksettu Niiniveen eikä Tarsiiseen. Te olette ennaltamäärätty. Laiva on juuri nyt lähdössä matkalleen. Niinpä on vain yksi asia tehtävänä, nousta siihen. Ja, jos te ette ole niin kuin Jumala... Teillä ei koskaan tule olemaan rauhaa.

126 Kuten pieni sisarenpoikani hetki sitten, noin kymmenen vuotta hän on nyt kulkenut pylväältä pylväälle, jonakin aamuna hän käy tässä katolisessa kirkossa täällä ja ottaa tämän, koska joku pyhä isä puhuu siitä täällä, ja joku täällä, ja joku täällä. Mitä siitä kaikesta on ollut hyötyä? Näettekö? Ja nyt hän yhä isoaa ja janoaa. Minä sanoin: "Sinun paikkasi on siellä alhaalla alttarilla, poikani."

Ei ole mitään tietä ulos siitä. Jos Jumala koskaan lähtee jälkeenne, on teidän parasta antaa periksi ja jatkaa eteenpäin. Siinä kaikki.

127 Muistakaa, Jumala oli tuossa laivassa; Jumala oli myrskyssä; Jumala oli tuossa kalassa; minne tahansa hän kääntyi, Jumala oli siellä.

Näettekö? Jumala oli siellä! Ja Hän on alinomaa perässänne. Niinpä miksi me odottaisimme yhtään pidempään? Aloittakaamme tämä herätys oikein! Kyllä! Mitä te jatkuvasti odotatte? Me uskomme, että Herran tulemus on käsillä, ja Hänellä tulee olemaan Morsian, ja se on valmis. Ja emmekä me halua mitään laivaa mihinkään Tarsiiseen. Me menemme Niiniveen. Me menemme kirkkauteen. Aamen! Oikein! Me menemme missä Jumala tulee siunaamaan ja se on mitä me haluamme tehdä.

128 Antakaamme sitten sydäntemme, ei niinkään paljon käsiemme, levätä Jumalan läsnäolossa, Jumalan edessä, kunnes Hän on kuivannut meidät läpikotaisin Kirkkautensa säteillä sillä tavalla ja leiponut meihin Hänen hyvyytensä ja kypsyttänyt sen mitä meillä on todellisuuteen, niin että voimme näyttää toisille Jeesuksen Kristuksen elävän. Oi! Sitä me tahdomme olla.

129 Ja muistakaa, minne Joona meni, Jumala oli laivassa; Jumala oli myrskyssä; Jumala oli kalassa. Hän kulki aina Joonan mukana, kunnes Hänen täydellinen tahtonsa tuli tehdyksi. Kyllä!

Ja, jos Hän on perässänne, te saatatte yrittää vältellä sinne ja tänne, mutta te tunnette itsenne viheliäiseksi siihen asti kunnes tulette takaisin ja teette sen mitä aloitte tehdä Hänelle aluksi. Näettekö? Älkää paetko Jumalan läsnäolosta. Kohdatkaa se. Te uskotte, että se on Totuus; antakaa silloin... Jos se on Totuus, on se sen arvoista, että elätte ja kuolette Sen puolesta. Ja, jos Hän joskus on osoittanut sen teille, että se on Totuus, silloin emme voi minnekään paeta Siitä; Hän on oleva juuri siellä kaikesta huolimatta. Te ette voi tehdä sitä.

130 Hän teki sen profeetallaan, jonka Hän oli määrännyt menemään sinne ja kuuluttamaan tuon sanoman. No niin, näyttää kuin Hän olisi voinut lähettää jonkun toisen profeetan, mutta Hän oli määrännyt Joonan. Ei edes Elia olisi kelvannut. Jeremia ei olisi kelvannut. Mooses ei olisi kelvannut. Se oli Joona, jonka täytyi mennä Niiniveen. Siinä kaikki. Hän antoi tehtävän hänelle ja käski häntä menemään. Ja, kun Hän käskee menemään sinne: "Joona, mene Niiniveen", niin kukaan muu ei voi tehdä sitä kuin Joona. Ja, kun Jumala sanoo teille jotakin, teidän on tehtävä se! Ei kukaan muu... Näettekö, meidän vain täytyy kohdata se ja mennä ja tehdä se.

131 Me uskomme, että elämme hetkessä, kun Jumala on tekemässä jota-

kin. Me uskomme elävämme niiden keskellä nyt. Minä uskon tänä iltana saarnaavani sille seurakunnalle, joka lepää siellä odottaen vain kypsymistä. Minä todella uskon sen koko sydämelläni. Sanoisin, että on samoin nyt, niin kuin aina on ollut.

132 No niin, me uskomme, että tuo hetki on tullut, kun Joh. 14:12 täytyy täyttyä. Me uskomme, että Malakia 4. täytyy täyttyä. Me uskomme, että Luukas 17:30 täytyy täyttyä. Me uskomme, että kaikkien näiden profetioiden, joiden Hän sanoi tapahtuvan tässä päivässä, me uskomme, että niiden täytyy täyttyä. Ja me uskomme näkevämme ne täyttyneenä juuri nyt. Se on tarkalleen oikein!

133 Lakatkaa pakenemasta. Älkää menkö pois Hänen läsnäolostansa; vain tulkaa Hänen läsnäoloonsa. Oikein! Ja tiedän, että se on se, mitä te haluatte tehdä, koska olen nähnyt täällä ulkona auton rekisterikilpiä Texasista, Louisianasta ja kaikkialta. Se on miksi me olemme täällä, emme paetaksemme pois Hänen läsnäolostansa, vaan paetaksemme Hänen läsnäoloonsa. Tulkaa takaisin, jättäkää... [Tyhjä paikka nauhassa] ...olleet kuin Joona, jos olette ihmetelleet minne päin mennä tai mitä tehdä, tulkaa, nouskaa kanssamme laivaan tänä iltana. Me olemme menossa Niiniveen huutaaksemme. Me annamme tuon Tarsiin laivan mennä omia menojaan, jos he tahtovat mennä. Meillä on velvollisuus Jumalan edessä; se on Sanoma, josta me olemme vastuussa.

134 Niinpä pienenä alkusoittona tälle tulevalle viikolle antaakseni tiedän tietää miksi minä huudan. Minä olen yksinomaan vastuussa Sanomasta, veljet. Te saarnaajat, jotka istutte täällä, minä en ole täällä loukatakseni tunteitanne. Ja te naiset ja miehet, koskien tätä tulossa olevaa avioliittoja avioeroasiaa, haluan teidän muistavan, että olen tänä iltana sanonut kaiken tämän antaakseni teidän tietää, että minä olen vastuussa ainoastaan Jumalalle.

Ja sitten myöskin minä olen vastuussa siitä, että kerron teille Totuuden. Enkä minä tule kertomaan teille mitään muuta kuin Totuuden, niin kauan kuin Jumala antaa minun tietää, mikä Totuus on. Siihen asti kunnes tiedän Totuuden, en halua sanoa mitään siitä. Enkä tule sanomaan mitään siitä. Mutta minä uskon, että Jumala näyttää minulle Totuuden avioliitosta ja avioerosta. Luotan siihen, että Hän on antava minun tuoda sen esiin.

135 Ja toisia sanomia joita tarkoitan puhua tällä viikolla on *Kuka on tämä Melkisedek?, Minne Jumala valitsi panna Nimensä?*, ja muutamia noita

sen kaltaisia asioita, jotka ovat tulossa olevia sanomia. Ja *Synnytystuskat*, ja muutamia sen tapaisia asioita. Ne ovat sanomia, joita haluan tuoda tällä viikolla. Mutta minä vain haluan seurakunnan... sen olevan palvelustehtävän täällä... Minä en ole täällä, veljeni... En halua teidän...

136 Jotkut teistä jäsenistä menette takaisin omaan seurakuntaanne ja sanotte: "Veli Branham sanoi täten ja täten." Minä olen velvollisuuden sitoma Sanomalle, joka on annettu minulle Kaikkivaltiaalta Jumalalta. Ja seisoessani täällä tänä iltana, ja Jumala tietää, että se on totuus, että aivan täällä alhaalla virran yllä... Täällä luultavasti istuu ihmisiä, jotka olivat siellä silloin vuonna 1933, kun tuo Herran Enkeli tuli alas ja sanoi mitä sanoi, aivan täällä tämän Springs Streetin päässä. Jos olette täällä vieras, ajakaa vain suoraan Springs Streetiä virralle; juuri siellä se tapahtui. Se oli vuonna 1933. Se oli ehkä noin kolmekymmentäkaksi vuotta sitten. Se oli kolmekymmentäkaksi vuotta sitten.

Ja kuinka Hän on tuonut sen koko matkan, ja kaikkea. Ja me olemme lähteneet ulos, tuoden Sanoman ja nähneet sairaiden parantuvan, sokeiden, raajarikkoisten, ontuvien ja halvaantuneiden, ja sitten olemme nähneet jopa kuolleiksi todistettujen tulevan herätetyiksi kuolleista. Ihmisiä on kuollut ja he ovat nousseet suoraan takaisin elämään, ja kaikki nämä asiat.

137 Jos sanoma lähtee liikkeelle ja on merkkejä ja ihmeitä, ja te yhä näette tuon sanan vanhan ajatussuunnan, johon olette tottuneet, niin se ei ole tullut Jumalalta. Jumalan ei tarvitse... Ja Jumala yrittää saada teidän huomionne kiinnitetyksi johonkin!

138 Ja, kun Jeesus siellä lähti liikkeelle, Hän alkoi parantamalla sairaita ja tehden suuria tekoja ja asioita. Hän aina, Hän... Jeesus teki niin. Ja Mooses ja Jeesus tekivät niin, ja loput heistä. Ja, kun Hän oli täällä, Hän teki sen.

Ja Hän tekee tuon sanan asian tänä päivänä. Kun Hän lähettää herätyskokoukset maan päälle ja alkaa liikkua näiden suurten merkkien ja ihmeiden kanssa, ja sitten te näette sen tulevan tuon saman vanhan koulukunnan opetuksen kanssa, niin jokin on vialla siinä jossakin. Jotakin uutta on tulossa esiin!

139 Kun Jeesus alkoi, sanottiin: "Hän on hieno rabbi." Hän voi mennä mihin tahansa saarnatuoliin ja saarnata, parantaessaan sairaita. Oi, he halusivat saada Hänet sinne. Mutta yhtenä päivänä, kun Hän istui alas ja sanoi: "Minä ja Minun Isäni olemme Yksi", veli, sen jälkeen Hän ei ollut-

kaan enää niin suosittu. Kun Hän sanoi: "Ellette syö Minun lihaani ja juo Minun Vertani, ei teillä ole Elämää itsessänne; mutta hänellä, joka syö Minun lihani ja juo Minun Vereni, on iankaikkinen Elämä; ja Minä tulen nostamaan hänet ylös viimeisenä päivänä", niin siitä eteenpäin Hän ei ollutkaan enää suosittu.

140 He sanoivat: "Tämä mies on vampyyri. Tämä mies on Belsebub. Sillä tavalla hän on tehnyt nuo asiat. Hän on voinut ennustella." Kun Hän katsoi heidän mielensä lävitse ja tajusi heidän ajatuksensa. "Hän on ennustelija."

Mutta mitä se oli? Hän oli Jumalan Sana julkituotuna tuota hetkeä varten. Ja Hän oli velvollisuuden sitoma. Hän sanoi: "Minä teen aina sitä mikä miellyttää Minun Isääni." Auttakoon Jumala meitä tekemään samoin, tekemään sitä, mikä miellyttää Isää.

141 Ja toivon, että te kaikki tulette ymmärtämään. Jos olette erimieltä kanssani näistä sanomista ja asioista, niin muistakaa, osoittakaa ainakin sen verran kunnioitusta, että minulla on vastuu, enkä minä mene Tarsiiseen. Minä olen matkallani Niiniveen. Ja minun täytyy huutaa sitä vastaan. Herra siunatkoon teitä kaikkia.

Kumartakaamme nyt päämme hetkeksi.

142 Kello on melkein puoli kymmenen; en halua pidätellä teitä, mutta haluan nähdä tämän, jos voin, tänä iltana: Onko täällä, joku, joka ei ole tarkalleen siinä, missä pitäisi olla Kristuksessa, mutta haluaisitte olla ja kaipaatte olla, niin haluaisitteko kohottaa kätenne ja sanoa: "Veli Branham, rukoile puolestani." Jumala siunatkoon teitä, vain katsokaa näitä käsiä. "Minä olen täällä, veli Branham, päästäkseni lähemmäksi Jumalaa."

Jos päänne olisi kohotettu, näkisitte, että myös minun käteni on kohotettuna. Se on miksi minä olen täällä. Minä olen nälkäinen kuten tekin.

143 Mutta oi, tässä toisena päivänä mitä valtavin asia tapahtui, ja minä tiedän nyt mitä tehdä. Ja rukoilen, että Jumala antaisi teille sen selkeän ymmärryksen. Jos mielessänne on jokin kysymys, täytyy jossakin olla vastaus antamaan vastauksen tuolle kysymykselle. Minun rukoukseni on, että Jumala antaisi teidän nähdä tuohon kysymykseen vastattavan tämän ajan kuluessa.

144 Jos olette sairas, voikoon Jumala parantaa teidät. Meillä tulee ole-

maan parantamiskokouksia, arvelisin, käytännöllisesti katsoen, joka ilta, ja me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta. Me tulemme tekemään kaiken minkä voimme auttaaksemme teitä. Ja tehkää te kaikki mitä voitte auttaaksenne meitä. Ja me tulemme työskentelemään yhdessä, luottaen siihen, että Jumala antaa meille suuret kokoukset.

145 Nyt, Isä Jumala, nämä muutamat pienet katkonaiset sanat, mutta ne ovat nyt Sinun käsissäsi. Herra, ne on sanottu. Minun on kohdattava se. Aivan niin kuin nuo sanat eivät voi koskaan kuolla, ne menevät ympäri ja ympäri maan äänitettyinä; jonakin päivänä minun täytyy jälleen kohdata se kasvoista kasvoihin. Minä käsitän sen, Herra, ja sanon sen syvällä vilpittömyydellä.

146 Minä rukoilen tänä iltana, rakas Jumala, jokaisen näiden, Sinun lastesi puolesta. Ja Oi Jumala, luotan siihen, että ennen kuin viikko on ohitse, he tulevat ymmärtämään, ja että se kysymys, joka heillä on niin suurena mielessään tänä iltana, tulee olemaan selvitetty. Suo se, Herra.

147 Täällä on joitakin, jotka eivät vielä tunne Sinua Pelastajanansa, Isä, tai joita ei ehkä koskaan ole täytetty Pyhällä Hengellä. Voikoon tämä olla tuo ilta.

148 Herra, minä en voi täyttää ketään Pyhällä Hengellä; enkä myöskään voi pelastaa ketään. Minä voin vain sanoa heille, mitä Sinä olet sanonut: "Siunattuja ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät täytetään." Ja minä rukoilen Jumala, että Sinä loisit sellaisenkin nälän heidän sydämissänsä.

Monien, Herra, heidän täytyy olla nälkäisiä. Kuinka he muuten ajaisivat näitä satoja maileja läpi jään ja kaiken, yli sateisten vuorten ja erämaiden halki, tullakseen johonkin pieneen tämänkaltaiseen kadun-kulmauksessa olevaan paikkaan. Sitten ajattelen jälleen Sinun sanoneen: "Missä Ruho on, sinne kotkat kokoontuvat." Ruoki meitä, Herra, Jumalallisella Mannallasi. Anna sieluillemme se, mitä me todella tarvitsemme. Me janoamme Sinua, Isä. Me olemme Sinun käsissäsi nyt.

149 Ja se suuri Pyhä Henki, joka tuli alas siellä vuorella tuona päivänä, minä rukoilen, että Hän kostuttaisi jokaisen sydämen täällä hyvyydellään ja laupeudelleen, antamalla ymmärryksen. Me käsitämme Isä, että se on mitä me tarvitsemme, meidän tarvitsee ymmärtää. Sillä, jos me emme tiedä mitä teemme, kuinka me silloin tietäisimme kuinka tehdä se? Mutta meillä täytyy olla ymmärrys. Kuten Daniel sanoi, että hänellä

oli ymmärrys profeetta Jeremian Kirjoitusten mukaan, ja Isä, meillä on ymmärrys Pyhän Hengen Kirjoituksen mukaan, kun Hän tulee paljastamaan Sen meille tässä hetkessä. Anna meille, Herra, ne kaipaukset, jotka meillä on Sinuun. Arasti me pyydämme tätä, Isä, Sinun kirkkaudeksesi Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

150 Ja nyt päidemme ollessa kumarrettuina ja sisaremme ja sisaremme soittaessa tuota laulua: "Hän on antava minulle armon ja kirkkauden, ja on käyvä kanssain koko tien", haluan teidän nyt hiljaa rukoilevan ja pyytävän Taivaallista Isää, että Hän antaisi teille tänä iltana sen, mistä teillä on tarve.

151 Kallis veli, kallis sisar, Hän on teitä aivan yhtä lähellä kuin oma käsivartenne. Te uskotte minua muissa asioissa, uskokaa minua tässäkin. Hän on täällä antaakseen teille mitä tahansa te tarvitsette.

152 Oi, viimeiset viikot olen ollut niin nälkäinen ja janoinen, ikävöiden niin nähdäkseni teitä. Se on syy miksi sanoin: "Billy, menkäämme kotiin."

Meda sanoi: "Miksi sinä jälleen tahdot mennä takaisin tuolle kylmälle seudulle, Bill? Sinä saat aine kurkkusi kipeäksi ja kaikenlaista. Sinä aina vilustut ja tulet käheäksi, niin että voit tuskin puhua."

153 Minä sanoin: "En oikein tiedä." Sanoin hänelle... Näen ystäväni Charlie Coxin istumassa siellä takana; Minä sanoin hänelle: "Minä niin haluan kuulla Charlien sanovan, 'se pieni orava "kapusi" tuohon puuhun tuolla.' Minä vain kaipaan niin kovasti kuulla sitä." Minä yksinkertaisesti vain haluan olla lähellänne.

154 Tiedän veljeni Banksin tulleen todella sairaaksi. Ja näin hänestä näyn täällä äskettäin. Hän makasi selällään, ja tiedän, että hän hiljattain melkein jätti meidät. Katson monia teistä...

155 Ja yhtenä iltana tulin kansainvälisten Kristittyjen Liikemiesten kokoukseen; vanha "pappa" Shakarian, Demoksen isä, hänellä oli tapana istua siellä odottaen kunnes minä tulin sisälle; sitten hän hymyili ja heilutti minulle, tuo pieni kädenheilutus. Häntä ei ollut siellä; hän oli mennyt.

Sitten minun täytyi tulla tuon perheen luo NÄIN SANOO HERRA kanssa, että heidän tyttärensä, Florence kuolisi. Näin hänet näyssä, näin hänen menevän. Ja tiedän, että hän on menevä. Ja minä sanoin: "Rukoilkaa, vain rukoilkaa. Tiedättehän, että siellä kerran oli profeetta, jonka käskettiin mennä kertomaan kuninkaalle, että panisi huoneensa järjes-

tykseen. Ja hän rukoili ja Herra säästi hänen elämänsä viisitoista vuotta pidempään." Minä sanoin: "Rukoilkaa, mutta..."

156 Katsokaa... Ja minä tulin takaisin... Olin täällä ravintolassa eräänä päivänä syömässä. Eräs mies käveli luokseni ja sanoi: "Etkö sinä olekin Billy Branham?" Minä sanoin: "Kyllä!"

157 Hän luultavasti ei tuntenut minua, koska minulla oli päässäni pieni peruukki peittämässä tätä kaljua kohtaa, välttääkseni tulemasta käheäksi näiden kokousten aikana.

Ja hän käveli luokseni; hän sanoi: "Ajattelin tuntevani sinut, Billy."

Minä sanoin: "Kyllä." Sanoin: "Kuka sinä olet?"

Hän sanoi: "Minä olen John Warman."

Minä kysyin: "Kuinka 'Dip' voi?"

Hän sanoi: "Billy, hän kuoli."

158 Olin tulossa virastotalon lävitse, menin sinne maksaakseni veroni. Kulkiessani sieltä lävitse, eräs rouva huusi minulle ja sanoi: "Tiesitkö, että John on mennyt?" tai jokin toinen nimi. Se ei ehkä ollut John; Ed tai jotakin. Ja minä sanoin... En tuntenut tuota naista; olin hämilläni. En tiennyt kuka hän oli, mutta tulin tietämään sen.

Hän sanoi: "Muistatko tuon pimeän yön, kun joki tulvi yli äyräittensä ja vei mukanaan taloja Chestnut Streetillä, ja sinä vaaransit elämäsi mennäksesi erääseen paikkaan noutamaan sieltä ulos erään naisen ja joitakin pieniä lapsia.

Minä sanoin: "Sinäkö olet hän?"

159 Hän sanoi: "Minä olen tuo nainen." Hän alkoi huutaa lastaan; te olette kuulleet minun kertovan siitä. Hän sanoi: "Se, jota silloin kutsuin vauvakseni, on naimisissa ja hänellä on perhe." Näettekö? Ja tässä hän itse oli vanhana ja harmaana, ja samoin olen myös minä.

160 Yksi kerrallaan meidän korttimme otetaan pois telineestä. Ja meillä on kokouksia jään kaipaamaan tätä ja kaipaamaan tuota. Jokaista meistä tullaan kaipaamaan jonakin päivänä.

Mutta veli, sisar, on kokoontumispaikka. Olkaamme nyt varmat, että olemme oikein. Tahdotteko tehdä sen? Älköön kaikki ymmärryksemme Jumalasta, ja niin edelleen, olko turhaan. Uskokaamme.

161 Isä, he ovat Sinun käsissäsi. Minä olen Sinun käsissäsi, Herra. Me olemme täällä nyt vain vihkiytymässä ennen huomenillalla alkavia ko-

kouksia. Tahtoisitko auttaa meitä, Herra? Voikoon vaelluksemme jatkuvasti olla Sinussa; voikoon sydämemme ja mielemme pysyä Sinussa. Ja Sinä sanoit, että pitäisit meidät täydellisessä rauhassa. On myös kirjoitettuna Raamatussa: "Älkää nojatko omaan ymmärrykseenne." Oi Jumala, me emme halua omaa ymmärrystämme; me haluamme Sinun ymmärryksesi. Anna ne meille, Oi Jumala, ja tulkoon elpyminen sieluihimme, kunnes tämä ihmisjoukko on yksi sydän ja yksi mieli. Suo se, Isä. Suo nämä asiat rukoillessamme Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

Kunnes ylöstemmattu sieluni on löytävä
Levon virran takana.
Ristissä, ristissä,
Olkoon kerskaukseni (kohottakaa kätenne!) *aina;*
Kunnes ylöstemmattu sieluni on löytävä
Levon virran takana.

Jeesus pidä minut lähellä ristiä,
Siellä on kallis lähde
Ilmainen (kyllä Herra, ilmainen!) *parantumisvirta,*
Virraten Golgatan vuorelta.

Ristissä, ristissä,
Olkoon kerskaukseni aina;
Kunnes ylöstemmattu sieluni on löytävä
levon virran takana.

162 [Veli Branham alkaa hyräillä kertosäettä.] Jumala! Jos siellä on joku, joka tuntee haluavansa tulla ja polvistua tänne alttarin ympärille, jos vain haluatte tulla ja sanoa: "Minä en ole siellä missä minun pitäisi olla, Herra; haluan vihkiytyä. Haluan tehdä sen tänä iltana, Herra", niin olette tervetulleita tulemaan. Me olemme täällä rukoillaksemme kanssanne.

Ristissä, ristissä,
Olkoon kerskaukseni aina;
Kunnes ylöstemmattu sieluni on löytävä
levon virran takana.

Jeesus pidä minut lähellä ristiä.
Siellä on kallis lähde
Ilmainen parantumisvirta,
Virraten Golgatan vuorelta.

Ristissä, ristissä,

Olkoon kerskaukseni aina;
Kunnes ylöstemmattu sieluni on löytävä
levon virran takana.
Jeesus pidä minut lähellä ristiä.

163 Vain rukoilkaamme kukin omalla tavallamme nyt. Unohtakaa vain aika. Kumartakaamme vain päämme Hänen läsnäolossansa. Tämä pieni nainen täällä huutaa: "Minä rakastan Sinua, Jeesus." Muistakaa, kun pelastuitte monia vuosia sitten, te muistatte kuinka suloista se oli teille? Niin on aivan yhtä ihana tänä iltana. Rukoilkaamme. Jokainen vain nyt omalla tavallanne, vain vihkikäämme itsemme Jumalalle, vain vihkikäämme itsemme uudestaan Herralle.

164 Rakas Herra Jeesus… [Tyhjä paikka nauhassa.]

Sinä olet kaiken lohdutukseni virta,
Enemmän kuin elämä minulle.
Kuka minulla on maan päällä Sinun lisäksesi?
Tai kuka Taivaassa muu kuin Sinä

Rakas Jumala, me rukoilemme nyt, että Sinun laupeutesi ja armosi tulisi lähetetyksi jokaisen meidän päällemme, Herra. Me olemme täällä alttarin ympärillä. Monet eivät voineet tulla; kohtaa Sinä heidät siellä missä he istuvat. Mitä tahansa me tarjoamme Sinulle Herra, Sinä olet halukas vastaanottamaan. Jos me vain tarjoamme Sinulle aikamme, Sinä tahdot vastaanottaa sen, kykymme, Sinä tahdot vastaanottaa sen. Mutta Herra Jumala, tänä iltana me menemme sen ohitse; me uhraamme kaiken mitä olemme. Kaikki mitä minä olen, kaikki mitä koskaan odotan olevani, kaikki on Sinussa, Herra. Ota nämä meidän rukouksemme sydämeesi, Herra, ja anna meille Pyhän Hengen suurista syvyyksistä, niin että elämämme ovat muuttuneet; sillä me näemme, että me nyt olemme lähellä loppua. Ei voi olla liian paljon pidempään. Ja, kun me näemme rakkaittemme tippuvan pois päivästä päivään, nuorten ja vanhojen, me tiedämme, että pian sen täytyy kolkuttaa meidän ovellamme. Ja tänä iltana, Herra, ollessamme oikeassa mielentilassamme, istumassa täällä, polvistuneena täällä, seisomassa täällä, missä asennossa olemmekin, vastaanota meidät, Herra Jumala.

165 Ota minut, Herra. Minä en ole mitään, mutta mitä olenkin, Herra, jos voit saada minusta mitä tahansa käyttöä, minä vihin itseni Sinulle.

166 Minä rukoilen, rakas Jumala, jokaisen näiden puolesta, näiden rak-

kaiden ihmisten, joiden vuoksi seisoin siellä Arizonan vuorilla, Herra, ja itkin. Ja tässä he ovat, polvistuneina alttarin ympärille kanssamme tänä iltana, rukoillen, vihkiessämme elämämme Sinulle. Me rakastamme Sinua, Isä, enemmän kuin omaa elämäämme. Me rakastamme Sinua enemmän kuin perheitämme. Me rakastamme Sinua enemmän kuin vaimoa, lapsia, isää, äitiä, sisarta, veljeä, aviomiestä, vaimoa. Me rakastamme Sinua, Herra Jeesus. Tee se niin todelliseksi sydämissämme, Herra. Vuodata sieluihimme ilon öljyä tällä viikolla, Herra. Anna meille kylvetys, Sanalla pesu, Sanan vedellä, jakaen meille Totuuden.

167 Monet, jotka ovat täällä tänä iltana, Herra, ja, jotka tulevat olemaan täällä, ovat hämmingissä koskien näitä elintärkeitä aiheita. Oi Jumala, avaa tuo lähde Jumalan huoneessa, joka on meidän puhdistamiseksemme. Minä rukoilen, Jumala, että Sinä pesisit meidät ja puhdistaisit meidät Veressäsi ja tekisit meidät uusiksi luomuksiksi ja antaisit meille armon ja voiman tuoda esiin Totuuden Sana sen Jumalallisessa ilmestyksessä Jeesuksen Kristuksen olemuksesta.

Voikoon Hän ilmestyä edessämme, Herra. Voikoot Hän tulla ja parantaa sairaamme, antaa anteeksi syntimme, täyttää nälkäiset sydämemme hyvillä viesteillä suuresta ilosta, kun Evankeliumi on julkituotu elämässämme.

Siunaa jokaista pastoria, jokaista laulunjohtajaa, jokaista pyhäkoulun opettajaa. Siunaa meitä kaikkia yhdessä, Herra, sillä totisesti me rakastamme Sinua. Ja nyt me olemme Sinun Herra, tässä vihkiytymisessä. Jeesuksen Kristuksen Nimessä käytä meitä nyt oman tahtosi mukaan.

Uskoni katsoo ylös Sinuun,
Sinä Golgatan Karitsa,
Oi jumalallinen Pelastaja!
Nyt kuule minua rukoillessani,
Ota kaikki syntini pois,
Oi salli minun tästä päivästä alkaen
Olla kokonaan Sinun!

Rakastatteko sitä? Laulakaamme se uudestaan.

Elämän tummia sokkeloita astuessani,
Ja murheiden ympärilläni levitessä,
Oi, ole Sinä minun Oppaani;
Käske pimeyttä muuttumaan päiväksi,
Pyyhi surun kyyneleet pois,

Äläkä anna minun koskaan eksyä
Sinun viereltäsi pois.

Eikö se saakin teistä tuntumaan hyvältä? Kuinka moni pitää noiden vanhojen laulujen laulamisesta? Minä yksinkertaisesti rakastan niitä, etkö tekin?

Me marssimme Siioniin,
Kauniiseen, kauniiseen Siioniin;
Me marssimme ylöspäin Siioniin,
Tuohon kauniiseen Jumalan kaupunkiin.

Me marssimme Siioniin,
Kauniiseen, kauniiseen Siioniin;
Me marssimme ylöspäin Siioniin,
Tuohon kauniiseen Jumalan kaupunkiin.

Tulkaa, me, jotka rakastamme Herraa,
Ja antakaamme ilomme tulia tunnetuksi,
Liittyen lauluun suloisessa sopusoinnussa,
Liittyen lauluun suloisessa sopusoinnussa,
Ja täten ympäröiden valtaistuimen,
Ja täten ympäröiden ...

Nouskaamme nyt seisomaan laulaessamme sitä, ja puristakaa käsiä toistenne kanssa!

Me marssimme Siioniin...

Siunatkoon sinua, sisareni! Siunatkoon sinua, sisareni! Siunatkoon sinua, veljeni! Siunatkoon sinua, sisareni!

Tuohon kauniiseen Jumalan kaupunkiin.

Kohottakaamme nyt kätemme Jumalan puoleen.

Me marssimme Siioniin,
Kauniiseen, kauniiseen Siioniin;
Me marssimme ylöspäin Siioniin,
Tuohon kauniiseen Jumalan kaupunkiin.

Me marssimme Siioniin,
Kauniiseen, kauniiseen Siioniin;
Me marssimme ylöspäin Siioniin,
Tuohon kauniiseen Jumalan kaupunkiin.

Olkoon kerskaukseni aina;
Kunnes ylöstemmattu sieluni on löytävä

Levon virran takana.

Eikö se saakin teistä tuntumaan ihanalta? Oi! Kohottakaamme vain kätemme ja ylistäkäämme Häntä omalla tavallamme.

168 Herra Jeesus, Sinä Saaronin Ruusu, Laakson Lilja, Kirkas ja Aamu Tähti, kymmenistä tuhansista Kaunein, Sinä koko elämäni Virta, enemmän kuin elämä minulle. Kuinka me rakastamme Sinua! Kuule meitä, oi Herra. Kuinka me kiitämme sinua. Oi. [Tyhjä kohta nauhassa.] Kuinka me ylistämme Sinua! Siunaa näitä, rakas Herra ja Pelastaja! Suo nämä asiat, Herra. Suo se. [Veli Branham ja seurakunta jatkavat rukoilemista ja Jumalan ylistämistä.]

Lähellä ristiä, lähellä ristiä,
Olkoon kerskaukseni aina;
Kunnes ylöstemmattu sieluni on löytävä
Levon virran takana.

169 Tavalla tai toisella minusta tuntuu, että olemme menossa, on jotakin odottamassa suoraan edessämme meitä varten. Muistakaa nyt vain, minä uskon profetoivani. Suuri ilo odottaa edessäpäin. Uskon sen. Se on oikein. Monet surulliset sydämet tullaan tekemään... Suuret salaisuudet tulevat selvitetyiksi, ja ihmiset, jotka ovat surullisia, tulevat iloitsemaan.

Lähellä ristiä, lähellä ristiä,
Olkoon kerskaukseni aina;
Kunnes ylöstemmattu sieluni on löytävä
Levon virran takana.

170 Kuten entisajan Johannes, kun hän tuli liian vanhaksi saarnaamaan, hän vain istui ja huusi, he ovat kertoneet minulle, kaikella voimallansa: "Pienet lapset, rakastakaa toisianne." Rakastakaa toisianne. Älkää antako mitään tulla keskuuteenne. Ymmärrättekö? Pitäkää kaikki poissa... Älkää... Ei väliä, mitä se on, kohdatkaa se. Me olemme matkallamme Niiniveen. Näettekö? Älkää menkö tuohon vanhaan Tarsiin laivaan, joka vie teidät pois seurasta. Liikkukaamme suoraan eteenpäin Jumalan siunauksen virtaa. Minä uskon, että meillä on oleva se; uskon Isäämme.

171 Tuntuuko nyt paremmalta, sisar? Se on hienoa. Se on tapa, miten haluan nähdä lasten syntyvän. Voin muistaa vuosien takaa, kuinka monia tuhansia onkaan syntynyt Jumalan valtakuntaan juuri tällä samalla paikalla. Kuinka vähän me siitä tiesimmekään alkaessanne kahdeksankym-

mentä senttiä taskussamme rakentamaan kirkkoa... Oi, Hän on sanonut: "Minä Herra olen istuttanut sen; Minä kastelen sitä päivin ja öin." Ja Hän on tehnyt sen; Hän on tehnyt sen.

Jumala siunatkoon teitä! No niin, kun kumarramme päämme...

172 Nyt, huomenillalla, muistakaa, kokoukset pidetään täällä koulun auditoriossa, ja jos... Joku tulee olemaan siellä näyttämässä tietä ihmisille, koska joitakin uusia on tuleva.

173 Jos rakastatte Häntä, sanokaa: "Aamen!" [Seurakunta sanoo: "Aamen!"] Oi, eikö Hän olekin ihmeellinen?

174 Seisoin täällä virran rannalla ja me lauloimme tuota vanhaa laulua:

Jordanin myrskyisellä rannalla minä seison

Ajatelkaa, se oli kolmekymmentä vuotta sitten, kolmekymmentäkolme vuotta sitten.

Ja heitän kaipaavan katseen
Kaanaan kauniiseen ja onnelliseen maahan
Missä omaisuuteni lepää.

Ja monet, jotka kastoin tuona iltana, ovat siellä nyt. Kun he seisoivat siellä ja todistivat tuon Aamutähden alastulon taivaista, pyörien ympäri sillä tavalla, ja sanottiin: "Niin kuin Johannes Kastaja oli lähetetty edellä käymään Kristuksen ensimmäistä tulemusta, sinun Sanomasi tulee edellä käymään toista tulemusta." Kuinka sitä olisi voitu ajatella? Mutta kaikki Jumalan sanat ovat totta. Kaikki Jumalan sanat... Me elämme suuren Kuninkaan läsnäolossa. Jumala siunatkoon teitä!

175 Kumartaessamme päämme, tulen pyytämään veli Nevilleä, kallista pastoriamme, tulemaan tänne ja lähettämään meidät pois rukouksessa. Jumala siunatkoon sinua, veli Neville.